

2009. évi ... törvény
az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó egyes adótörvények
módosításáról *

I. Fejezet

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosítása

1. § Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 13. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Nem minősül szolgáltatás nyújtásának, ha a termék értékesítője, szolgáltatás nyújtója

a) részére az ellenértéket akár a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője, akár harmadik fél megtéríti, vagy

b) a teljesítésével keletkezett, követelésként fennálló ellenértéket harmadik félre engedményezi,

feltéve, hogy az a) pontban említett esetben az ellenérték megtérítése, a b) pontban említett esetben pedig a követelésként fennálló ellenérték megvásárlása pénzzel, készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel vagy pénzhelyettesítő eszközzel történik.”

2. § Az Áfa tv. 20. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Azt a közösségi adószámmal egyébként rendelkező beszerzőt, aki (amely) nem élt ugyan az (5) bekezdésben említett választási jogával, de a termék Közösségen belüli beszerzése kapcsán közösségi adószámát megadta a termék értékesítőjének, és az annak figyelembevételével járt el, úgy kell tekinteni, mint aki (amely) erre az ügyletre, valamint az ezt követő összes olyan termék Közösségen belüli beszerzésére, amelyet részére az előzőekben említett ügylet teljesítésének évét követő második naptári év végéig teljesítenek, nem az (1) bekezdést, hanem a 19. § a) pontját – az ott meghatározottak szerint – alkalmazza.”

3. § Az Áfa tv. 36. §-a előtti címe és 36. §-ának helyébe a következő cím és rendelkezés lép:

„Különös értelmezési alapelvek

36. § (1) Ezen alfejezet alkalmazásában

a) az egyébként nem adóalanyi minőségében eljáró adóalanyt a részére nyújtott valamennyi szolgáltatás viszonylatában is adóalanyként kell tekinteni, kivéve azt az esetet, ha a nyújtott szolgáltatást közvetlenül saját vagy alkalmazottai magánszükségletének kielégítésére veszi igénybe, amely esetben az érintett személyt, szervezetet nem adóalanyként kell tekinteni;

b) a nem adóalany jogi személyt az a) pont értelmében adóalanyként kell tekinteni, feltéve, hogy

ba) közösségi adószámmal [258. § (3) bekezdésének a) pontja] rendelkezik, vagy rendelkeznie kellene, ha ilyen személyként belföldön,

bb) adószámmal [258. § (3) bekezdésének b) pontja] rendelkezik, vagy rendelkeznie kellene, ha ilyen személyként a Közösség más tagállamában vették nyilvántartásba.

* A törvényt az Országgyűlés a 2009. október 26-ai ülésnapján fogadta el.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjától eltérően, ezen alfejezet alkalmazásában azt a személyt, szervezetet, akinek (amelynek) adóalanyisága a 6. § (4) bekezdésén alapul, a részére nyújtott olyan szolgáltatás viszonylatában, amelynek igénybevétele során egyébként nem adóalanyi minőségében jár el, nem adóalanynak kell tekinteni.”

4. § Az Áfa tv. 37. §-a előtti címe és 37. §-ának helyébe a következő cím és rendelkezés lép:

„Általános szabályok

37. § (1) Adóalany részére nyújtott szolgáltatások esetében a teljesítés helye az a hely, ahol a szolgáltatás igénybevevője gazdasági céllal letelepedett, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig az a hely, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

(2) Nem adóalany részére nyújtott szolgáltatások esetében a teljesítés helye az a hely, ahol a szolgáltatás nyújtója gazdasági céllal letelepedett, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig az a hely, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.”

5. § Az Áfa tv. a 37. § után a következő címmel egészül ki, és 38. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„Különös szabályok

38. § A más nevében és javára eljáró közvetítő nem adóalany részére nyújtott közvetítői szolgáltatása esetében a teljesítés helye az a hely, ahol a közvetített ügylet teljesítési helye van.”

6. § Az Áfa tv. 39. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„39. § (1) Ingatlanhoz közvetlenül kapcsolódó szolgáltatások nyújtása esetében a teljesítés helye az a hely, ahol az ingatlan van.

(2) Az (1) bekezdésben említett ingatlanhoz közvetlenül kapcsolódó szolgáltatások körébe különösen beletartoznak: az ingatlanközvetítői és -szakértői szolgáltatások, a kereskedelmi szálláshely-szolgáltatások, az ingatlanhasználatra vonatkozó jogok átengedése, valamint az építési munkák végzésének előkészítésére és összehangolására irányuló szolgáltatások.”

7. § Az Áfa tv. 40. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„40. § Személy szállítása esetében a teljesítés helye az az útvonal, amelyet a szolgáltatás nyújtása során ténylegesen megtesznek.”

8. § Az Áfa tv. 41. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„41. § (1) Nem adóalany részére nyújtott, a termék Közösségen belüli fuvarozásától eltérő termékfuvarozás esetében a teljesítés helye az az útvonal, amelyet a szolgáltatás nyújtása során ténylegesen megtesznek.

(2) Nem adóalany részére nyújtott termék Közösségen belüli fuvarozása esetében a teljesítés helye az a hely, ahol a termék fuvarozásának indulási helye van.

(3) A termék Közösségen belüli fuvarozása a fuvarozás minden olyan formáját és módját felöleli, amelyben az indulási hely és az érkezési hely a Közösség egymástól eltérő tagállamában van.

(4) A (2) és (3) bekezdés alkalmazásában a termék fuvarozásának

a) indulási helye: az a hely, ahol a termék fuvarozása ténylegesen megkezdődik, ide nem értve azt az útszakaszt, amely a fuvarozandó termék berakodásának helyéig tart;

b) érkezési helye: az a hely, ahol a termék fuvarozása ténylegesen befejeződik.”

9. § Az Áfa tv. 42. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„42. § Kulturális, művészeti, tudományos, oktatási, szórakoztatási és sportszolgáltatások, továbbá más, ezekhez hasonló szolgáltatások (így különösen: kiállítások, vásárok és bemutatók rendezése), ideértve ezek szervezését is, valamint az előbbiekhöz járulékosan kapcsolódó szolgáltatások nyújtása esetében a teljesítés helye az a hely, ahol a szolgáltatást ténylegesen teljesítik.”

10. § Az Áfa tv. 43. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„43. § (1) A következő, nem adóalany részére nyújtott szolgáltatások esetében a teljesítés helye az a hely, ahol a szolgáltatást ténylegesen teljesítik:

a) személy szállításához, termék fuvarozásához járulékosan kapcsolódó szolgáltatások;

b) szakértői értékelés, amely közvetlenül termékre – ide nem értve az ingatlant – irányul;

c) terméken – ide nem értve az ingatlant – végzett munka.

(2) Az (1) bekezdés *a)* pontjában említett személy szállításához, termék fuvarozásához járulékosan kapcsolódó szolgáltatások körébe tartozik a be-, ki- és átrakodás is.”

11. § Az Áfa tv. 44. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„44. § (1) Közlekedési eszközök rövid időtartamú bérbeadása esetében a teljesítés helye az a hely, ahol a közlekedési eszközt ténylegesen a bérbevevő birtokába adják.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a rövid időtartam a közlekedési eszköz folyamatos,

a) víziközlekedési eszközök esetében 90,

b) egyéb, az *a)* pontban nem említett közlekedési eszközök esetében pedig 30 napot meg nem haladó használatát jelenti.”

12. § Az Áfa tv. 45. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„45. § (1) Éttermi és egyéb vendéglátó-ipari szolgáltatások nyújtása esetében a teljesítés helye az a hely, ahol a szolgáltatást ténylegesen teljesítik.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, ha az éttermi és egyéb vendéglátó-ipari szolgáltatások nyújtása vasúti, vízi vagy légi közlekedési eszközön történik, és az a Közösség területén végzett személyszállítás tartama alatt teljesül, a szolgáltatás nyújtásának teljesítési helye az a hely, ahol a személyszállítás indulási helye van. Menettértili személyszállítás esetében az oda- és visszautazás külön-külön, önálló személyszállításnak tekintendő.”

13. § (1) Az Áfa tv. 46. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az e §-ban meghatározott szolgáltatások nyújtásánál a teljesítés helye az a hely, ahol ezzel összefüggésben a szolgáltatást igénybevevő nem adóalany letelepedett, letelepedés hiányában pedig, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van, feltéve, hogy ez a Közösség területén kívül van.”

(2) Az Áfa tv. 46. §-ának (3) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) E § alkalmazandó abban az esetben is, ha kötelezettségvállalás történik valamely üzleti vagy hivatásszerűen folytatott tevékenység egészbeni vagy részbeni abbahagyására, illetőleg valamely (2) bekezdés alá tartozó jog gyakorlásától való időleges vagy végleges tartózkodásra.

(4) E § a mérnöki szolgáltatásokra abban az esetben alkalmazható, ha azok jellegadó tartalmuk alapján nem tartoznak a 39. és 42. §, valamint a 43. § (1) bekezdésének b) és c) pontja alá.”

14. § Az Áfa tv. 49. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„49. § A 37. és 44. §-tól eltérően közlekedési eszközök – ideértve a vasúti kocsikat is – bérbeadása esetében a teljesítés helye

a) belföld, feltéve, hogy a 37. és 44. § alkalmazásával a teljesítés helye a Közösség területén kívüli területre esne, de a tényleges igénybevétel vagy egyébként a vagyoni előny szerzése belföldön van;

b) a Közösség területén kívüli terület, feltéve, hogy a 37. és 44. § alkalmazásával a teljesítés helye belföldre esne, de a tényleges igénybevétel vagy egyébként a vagyoni előny szerzése a Közösség területén kívüli területen van.”

15. § Az Áfa tv. 52. §-ának b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[52. § Az 51. § (1) bekezdése nem alkalmazható arra a termék Közösségen belüli beszerzésére, amelynek a teljesítési helye az 50. § szerint belföld, feltéve, hogy]

„b) a beszerző a Közösség azon tagállamában, ahol ezzel összefüggésben adószámmal rendelkezik, eleget tett összesítőnyilatkozat-tételi kötelezettségének e tagállam joga szerint, amely tartalmában megfelel a Héa-irányelv 265. cikkének.”

16. § Az Áfa tv. 58. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Abban az esetben, ha az az időszak, amelyre az adott részlet vagy elszámolás vonatkozik, tartamában meghaladja a 12 hónapot, az (1) bekezdéstől függetlenül – időarányos részletjeljesítésként – teljesítés történik

a) a naptári év utolsó napján is, feltéve, hogy az adót a 140. § a) pontja szerint a szolgáltatás igénybevevője fizeti, illetőleg

b) egyéb, az a) pont alá nem tartozó esetekben pedig a tizenkettedik hónap utolsó napján is.”

17. § Az Áfa tv. 60. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) E § nem alkalmazható arra a szolgáltatásnyújtásra, amely esetében az adót a 140. § a) pontja szerint a szolgáltatás igénybevevője fizeti.”

18. § Az Áfa tv. 77. §-ának (2) bekezdése a következő b) ponttal egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi b) pont jelölése c) pontra változik:

[(2) Az adó alapja utólag csökken abban az esetben is, ha]

„b) a kötelezett a termék 10. § a) pontja szerinti értékesítése vagy bérbeadása esetében az ellenérték maradéktalan megtérítésének hiánya miatt eláll az ügylettől, és a felek az ügylet kötése

előtti helyzetet állítják helyre, vagy ha ez nem lehetséges, az ügyletet a felek a meghiúsulás bekövetkezéséig terjedő időre hatályosként elismerik;”

19. § Az Áfa tv. 78. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 77. § alkalmazásának feltétele, hogy a kötelezett az ügylet teljesítését tanúsító számla

a) érvénytelenítéséről gondoskodjon

aa) a 77. § (1) bekezdésének *aa)* és *ba)* alpontjában, (2) bekezdésének *a)* pontjában említett esetekben;

ab) a 77. § (2) bekezdésének *b)* pontjában említett esetben, ha a felek az ügylet kötése előtt fennálló helyzetet állítják helyre;

b) adattartalmának módosításáról gondoskodjon az *a)* pont alá nem tartozó esetekben.”

20. § Az Áfa tv. 85. §-a (1) bekezdésének *m)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Mentés az adó alól:]

„*m)* az a sportolással, testedzéssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtás, amelyet közszolgáltató – ilyen minőségében – teljesít

ma) természetes személynek, aki azt sportolása, testedzése érdekében veszi igénybe, vagy

mb) olyan egyéb személy, szervezet részére, amely azt természetes személy javára történő közvetlen biztosítása érdekében veszi igénybe,

kivéve az uszoda- és strandfürdő-szolgáltatást, a sportesemény megtekintését, valamint a sportolást, testedzést szolgáló ingatlan (ingatlanrész) bérbeadását;”

21. § Az Áfa tv. 88. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A belföldön nyilvántartásba vett adóalany dönthet úgy is, hogy választási jogát az (1) bekezdés *a)* és *b)* pontja tekintetében külön-külön vagy együttesen csak a lakóingatlanok nem minősülő ingatlanokra kiterjedően gyakorolja.”

22. § Az Áfa tv. 102. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Mentés az adó alól a szolgáltatás nyújtása – a 85. § (1) bekezdése és a 86. § (1) bekezdése szerint adómentes szolgáltatásnyújtások kivételével – abban az esetben, ha az olyan termékhez kapcsolódik közvetlenül,]

„*b)* amely kiviteli eljárás hatálya alá vonva elhagyja a Közösség területét, és a Közösség területéről való kiléptetés tényét a kiléptető hatóság igazolja;”

23. § Az Áfa tv. 127. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Az adólevonási jog gyakorlásának tárgyi feltétele, hogy az adóalany személyes rendelkezésére álljon]

„*b)* a 120. § *b)* pontjában említett esetek közül:

ba) termék Közösségen belüli beszerzése esetében a nevére szóló, az ügylet teljesítését tanúsító számla, illetőleg

bb) egyéb, a *ba)* alpont alá nem tartozó esetekben pedig szintén a nevére szóló, az ügylet teljesítését tanúsító számla, illetőleg – ha a fizetendő adó megállapításakor számla nem áll az adóalany személyes rendelkezésére – mindazon okiratok, amelyek a fizetendő adó összegszerű megállapításához szükségesek;”

24. § Az Áfa tv. a 138. §-a előtti címe előtt a következő 137/A. §-sal egészül ki:

„137/A. § Az az adóalany, akinek (amelynek) belföldön állandó telephelye van, és úgy értékesít terméket, nyújt szolgáltatást, hogy belföldi állandó telephelye az előzőekben említett ügylet teljesülésében nem érintett, e fejezet alkalmazásában nem minősül belföldön gazdasági céllal letelepedettnek.”

25. § Az Áfa tv. 140. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„140. § Abban az esetben, ha a szolgáltatás nyújtása teljesítési helyének megállapítására
a) a 37. § (1) bekezdését kell alkalmazni, az adót a szolgáltatást igénybevevő – a 36. § értelmében vett – adóalany,
b) a 39. és 40. §, a 42. §, valamint a 44. és 45. § bármelyikét kell alkalmazni, az adót a szolgáltatást igénybe vevő belföldön nyilvántartásba vett adóalany fizeti, feltéve, hogy a szolgáltatást nyújtó adóalany belföldön gazdasági céllal nem telepedett le, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye nincs belföldön.”

26. § Az Áfa tv. 142. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az érintettség valószínűsítése mellett az ügylet teljesítésében érintett bármelyik fél kérheti
a) a többi érintett féltől, hogy nyilatkozzon,
b) az állami adóhatóságtól pedig, hogy tájékoztassa
a (3) bekezdésben említett feltételek teljesüléséről, illetőleg arról is, hogy az (1) bekezdés e) pontjában meghatározott esetben az értékesítő adóalany élt-e, és ha igen, milyen terjedelemben élt ott említett választási jogával.”

27. § Az Áfa tv. 154. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Arra a személyre, szervezetre, akinek (amelynek) adóalanyisága kizárólag a 6. § (4) bekezdésének b) és c) pontján alapul, valamint adófizetésre a 140. § a) pontja alapján nem kötelezett, az adót az állami adóhatóság állapítja meg.”

28. § Az Áfa tv. 165. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Mentésül a számlakibocsátási kötelezettség alól az adóalany abban az esetben, ha]
„b) a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője az ellenérték adót is tartalmazó összegét legkésőbb a 163. § (1) bekezdésének a) pontjában, illetőleg a 164. § (1) bekezdésének a) pontjában említett időpontig készpénzzel, készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel vagy pénzhelyettesítő eszközzel maradéktalanul megtéríti, és számla kibocsátását az adóalanytól nem kéri.”

29. § Az Áfa tv. 168. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Nem belföldön, hanem a Közösség más tagállamában nyilvántartásba vett adóalany esetében számla a termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása teljesítését tanúsító olyan okirat is, amely a Közösség azon tagállamában, ahol adóalanyként nyilvántartásba vették, tartalmában megfelel – e tagállam joga szerint – a Héa-irányelv 226-231. és 238-240. cikkeinek.”

30. § Az Áfa tv. 193. §-a (1) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a következő e) ponttal egészül ki, és a jelenlegi e)-f) pontok jelölése f)-g) pontokra változik:

[(1) Az adóalany az alanyi adómentesség időszakában nem járhat el alanyi adómentes minőségében]

„*d*) a külföldön teljesített szolgáltatásnyújtása esetében;

e) a terméknek a 19. § *a*) pontja szerinti Közösségen belüli beszerzése esetében, illetőleg abban az esetben sem, ha élt a 20. § (5) bekezdésében említett választási jogával, vagy ha a 20. § (7) bekezdése vonatkozik rá;”

31. § Az Áfa tv. 195. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdéstől eltérően:

a) a 11. § (2) bekezdésének *a*) pontja,

b) a 188. § (3) bekezdésének *aa*) alpontja,

c) a 188. § (3) bekezdésének *b*)-*d*) pontjai és

d) a 193. § (1) bekezdésének *d*) pontja

szerinti termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása esetében az adóalany jogosult az alanyi adómentesség időszakában keletkezett, az *a*)-*d*) pontokhoz kapcsolódó előzetesen felszámított adó levonására.

(3) A (2) bekezdés szerinti jog gyakorlására egyebekben az előzetesen felszámított adó levonására vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy

a) a (2) bekezdés *c*) pontjában említett esetben az adólevonási jog keletkezésére és az előzetesen felszámított adóként figyelembe vehető összeg megállapítására a 122. §-t,

b) a (2) bekezdés *d*) pontjában említett esetben az adólevonási jog terjedelmére a 121. § *a*) pontját kell alkalmazni.”

32. § Az Áfa tv. 206. §-a (1) bekezdésének *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) E fejezet alkalmazásában]

„*c*) utas: az, aki (amely) az utazásszervezési szolgáltatást

ca) nem adóalanyként vagy nem adóalanyi minőségében, illetőleg

cb) egyéb, a *ca*) alpont alá nem tartozó esetekben pedig a saját nevében és javára veszi igénybe, és erről a teljesítést megelőzően az utazásszervezőnek nyilatkozik;”

33. § Az Áfa tv. 244. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„244. § (1) Az az adóalany,

a) akinek (amelynek) gazdasági célú letelepedési helyére, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelyére vagy szokásos tartózkodási helyére a (2) és (3) bekezdésben meghatározottak teljesülnek, és

b) aki (amely) belföldön nem teljesít termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást, kivéve

ba) a 93. § (2) bekezdése, a 102. §, a 111. § (3) bekezdése, a 112. § (2) bekezdése és a 116. § szerint adómentes termékfuvarozást és termékfuvarozáshoz járulékosan kapcsolódó szolgáltatásnyújtást,

bb) a 105. § szerint adómentes személyszállítást,

bc) a 139-141. §-okban felsorolt eseteket, feltéve, hogy az ott meghatározottak szerint a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője az adófizetésre kötelezett, jogosult az adó e fejezet szerinti visszatéríttetésére.

(2) Az adóalanyt az adó-visszatéríttetési jog abban az esetben illeti meg, ha az adóvisszatérítési időszakban [251/B. § (1) bekezdése]

a) gazdasági célú letelepedési helye nem belföldön, hanem a Közösség valamely más tagállamában van, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos

tartózkodási helye van nem belföldön, hanem a Közösség valamely más tagállamában (a továbbiakban: a Közösség más tagállamában letelepedett adóalany);

b) gazdasági célú letelepedési helye a *8/A. számú mellékletben* felsorolt államok valamelyikében vagy olyan harmadik államban van, amely állammal a Magyar Köztársaság az adó kölcsönös visszatérítéséről nemzetközi megállapodást kötött (a továbbiakban együtt: elismert harmadik állam), gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van elismert harmadik államban (a továbbiakban: elismert harmadik államban letelepedett adóalany)

(e fejezet alkalmazásában – eltérő rendelkezés hiányában – *a)* és *b)* pont a továbbiakban együtt: belföldön nem letelepedett adóalany).

(3) Abban az esetben, ha az adóalanynak a Közösség valamely más tagállamán vagy az elismert harmadik államon kívül más harmadik államban is van gazdasági célú letelepedési helye, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye, adó-visszatérítésre az egyéb feltételek teljesülése mellett is csak annyiban jogosult, amennyiben annak a gazdasági célú letelepedési helyének betudhatóan, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig annak a lakóhelyének vagy szokásos tartózkodási helyének betudhatóan folytat adóalanyi minőségét megalapozó gazdasági tevékenységet, amely a Közösség valamely más tagállamában vagy elismert harmadik államban van.”

34. § Az Áfa tv. 245. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„245. § A 244. § (2) bekezdésének *b)* pontjában említett, az adó kölcsönös visszatérítéséről szóló nemzetközi megállapodás Magyar Köztársaság részéről történő megkötésének feltétele, hogy az érintett harmadik állam

a) alkalmazzon olyan adót, amely megfelel a 258. § (2) bekezdésében meghatározottaknak, valamint

b) vállaljon kötelezettséget arra, hogy az adó kölcsönös visszatérítéséről szóló nemzetközi megállapodás tényleges hatálybalépésének időpontjától kezdődően saját jogának megfelelően és hátrányos megkülönböztetés nélkül biztosítja az adó-visszatérítési jogot annak az adóalanynak, akinek (amelynek) gazdasági célú letelepedési helye belföldön van, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van belföldön.”

35. § Az Áfa tv. 246. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„246. § A belföldön nem letelepedett adóalany – az egyéb feltételek teljesülésétől függetlenül – nem alapíthat adó-visszatérítési jogot arra az előzetesen felszámított adóra,

a) amelyet egy másik adóalany – akár a jogalap, akár az összecszerűség tekintetében – tévesen vagy egyéb okból jogszabálysértően hártott át;

b) amely olyan termék beszerzését terheli, amelynek értékesítése a 89. § vagy 98. § (1) bekezdésének *b)* pontja értelmében mentes az adó alól, vagy az ott meghatározottak szerint mentes lenne az adó alól;

c) amely ingatlan beszerzését terheli.”

36. § Az Áfa tv. 247. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„247. § (1) Abban a mértékben, amilyen mértékben a belföldön nem letelepedett adóalany által belföldön beszerzett, importált terméket és belföldön igénybe vett szolgáltatást

a) a 121. §-ban felsorolt ügyletek érdekében használják, egyéb módon hasznosítják, illetőleg

b) olyan ügyletek érdekében használják, egyéb módon hasznosítják, amelyek esetében a 139-141. §-ok szerint a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője az adófizetésre kötelezett, a belföldön nem letelepedett adóalany jogosult a termék beszerzését, importját és szolgáltatás igénybevételét terhelő előzetesen felszámított adó [120. § a), c) és d) pontjai] visszatéríttetésére.

(2) Az (1) bekezdéstől függetlenül a belföldön nem letelepedett adóalany adó-visszatéríttetési joga kiterjed a 203. § szerint megállapított előzetesen felszámított adóra is.

(3) Az előzetesen felszámított adó levonására vonatkozó rendelkezések közül a 119., 124-128., 132. és 133. §-okat, valamint a 204. § (2) bekezdését az adó-visszatéríttetési jogra is megfelelően alkalmazni kell.”

37. § Az Áfa tv. 248. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„248. § (1) Az adó-visszatéríttetési jog egészében abban az esetben illeti meg a belföldön nem letelepedett adóalanyt, ha abban az államban, ahol – a 244. § (2) és (3) bekezdése szerint – letelepedett, az adott naptári évben az ott érvényes jog szerint kizárólag adólevonásra jogosító termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást teljesít.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően az adó-visszatéríttetési jog részlegesen illeti meg a belföldön nem letelepedett adóalanyt, ha abban az államban, ahol – a 244. § (2) és (3) bekezdése szerint – letelepedett, az adott naptári évben az ott érvényes jog szerint egyaránt teljesít adólevonásra jogosító és arra nem jogosító termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást. Ebben az esetben az adó-visszatéríttetési jog az előzetesen felszámított adónak arra az arányos részére terjed ki, amilyen arányban a belföldön nem letelepedett adóalany abban az államban, ahol – a 244. § (2) és (3) bekezdése szerint – letelepedett, az adott naptári évben az ott érvényes jog szerint jogosult az adólevonásra jogosító termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása érdekében adólevonási jogát gyakorolni (a továbbiakban: levonási arány).

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem alkalmazandó a 203. § szerint megállapított előzetesen felszámított adóra. Ebben az esetben az adó-visszatéríttetési jog egészében illeti meg a belföldön nem letelepedett adóalanyt.”

38. § Az Áfa tv. 249. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„249. § (1) Az adó-visszatéríttetési jog érvényesítése a belföldön nem letelepedett adóalany erre irányuló, az állami adóhatóság jogszabályban kijelölt szervéhez (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban: állami adóhatóság) címzett írásos kérelmére történik (a továbbiakban: adó-visszatéríttetési kérelem).

(2) A Közösség más tagállamában letelepedett adóalany esetében az adó-visszatéríttetési jog érvényesítésének feltétele, hogy adó-visszatéríttetési kérelme a nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban, hanem egy másik tagállamban letelepedett adóalanyok részére a 2006/112/EK irányelvben előírt hozzáadottérték-adó-visszatérítés részletes szabályainak megállapításáról szóló 2008/9/EK tanácsi irányelv (a továbbiakban: Héavisszatérítési-irányelv) rendelkezéseit átültető tagállami jogszabálynak megfelelően az állami adóhatóság rendelkezésére álljon.

(3) Az elismert harmadik államban letelepedett adóalany az adó-visszatéríttetési kérelmet közvetlenül az állami adóhatósághoz nyújtja be.

(4) Az adó-visszatérítetési kérelemben közölt információkat, illetőleg az azzal egyidejűleg vagy később megteendő egyéb írásos információkat és nyilatkozatokat magyar, illetőleg angol nyelven lehet megadni.

(5) A Közösség más tagállamában, illetőleg az elismert harmadik államban letelepedett adóalanyra vonatkozó adó-visszatérítetési kérelem kötelező adattartalmát, formátumát és kitöltésének módját külön jogszabály állapítja meg.”

39. § Az Áfa tv. 250. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„250. § (1) Abban az esetben, ha a belföldön nem letelepedett adóalany adó-visszatérítetési joga olyan termék beszerzését, importját és szolgáltatás igénybevételét terhelő előzetesen felszámított adóra terjed ki, amelynél az ügylet adóalapja

a) üzemanyag esetében eléri vagy meghaladja a 250,

b) egyéb, az *a)* pont alá nem tartozó esetekben pedig eléri vagy meghaladja az 1 000 eurónak megfelelő pénzösszeget, a belföldön nem letelepedett adóalany nevére szóló, az ügylet teljesítését tanúsító, a 127. § (1) bekezdésének *a)*, *c)* és *d)* pontjában említett okiratról készített másolatot az adó-visszatérítetési kérelem benyújtásával egyidejűleg, annak mellékleteként csatolni kell.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettség teljesítésének módjára is a 249. § (2)-(4) bekezdéseit kell megfelelően alkalmazni.”

40. § Az Áfa tv. 251. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„251. § (1) Abban az esetben, ha az adó-visszatérítetési kérelemnek az állami adóhatósághoz történt érkeztetéséhez képest az adó-visszatérítetési kérelemben közölt adó-visszatérítetési jog terjedelme az évközben alkalmazott ideiglenes levonási arány és az év egészére vonatkozó végleges levonási arány mértékbeli eltérése miatt utólag változik, a belföldön nem letelepedett adóalany

a) köteles a változással arányban kiigazítani a visszatéríteteni kért vagy a már részére visszatérített előzetesen felszámított adót, ha az előzőek szerinti változás következtében az adó-visszatérítetési jog terjedelme csökken;

b) jogosult a változással arányban kiigazítani a visszatéríteteni kért vagy a már részére visszatérített előzetesen felszámított adót, ha az előzőek szerinti változás következtében az adó-visszatérítetési jog terjedelme nő.

(2) A kiigazítást az év egészére vonatkozó végleges levonási arány mértékének megállapítását követő első olyan adó-visszatérítetési kérelemben kell, illetőleg lehet elvégezni, amely az (1) bekezdés szerint érkeztetett adó-visszatérítetési kérelemben megjelölt adóvisszatérítési időszak naptári évét követi.

(3) Abban az esetben, ha a kiigazítás a (2) bekezdés szerint azért nem végezhető el, mert a belföldön nem letelepedett adóalany adó-visszatérítetési kérelmet nem nyújt be, a kiigazítást a 251/C. § (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül, az állami adóhatósághoz címzett, erre irányuló írásos nyilatkozattal kell, illetőleg lehet pótolni.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott nyilatkozattételi kötelezettség teljesítésének módjára is a 249. § (2)-(4) bekezdéseit kell megfelelően alkalmazni.”

41. § Az Áfa tv. a 251. § után a következő 251/A-251/N. §-okkal egészül ki:

„251/A. § (1) Az adó-visszatérítetési kérelem az adóvisszatérítési időszakban keletkezett előzetesen felszámított adót tartalmazhatja.

(2) Az (1) bekezdésen kívül az adó-visszatérítetési kérelem azt az előzetesen felszámított adót is tartalmazhatja, amelynek érvényesítésére korábban nem nyújtottak be adó-visszatérítetési kérelmet, de amely az adott naptári évben keletkezett.

251/B. § (1) Az adóvisszatérítési időszak nem haladhatja meg az 1 naptári évet, és nem lehet kevesebb 3 naptári hónapnál, kivéve, ha az adó-visszatérítetési kérelem olyan időszakra vonatkozik, amely egy naptári év 3 naptári hónapnál kevesebb fennmaradó része.

(2) Abban az esetben, ha az adó-visszatérítetési kérelem

a) 1 naptári évnél rövidebb, de legalább 3 naptári hónapot elérő adóvisszatérítési időszakra vonatkozik, a visszatéríteteni kért előzetesen felszámított adó összege nem lehet kevesebb 400,

b) 1 naptári évre vagy olyan időszakra vonatkozik, amely egy naptári év 3 naptári hónapnál kevesebb fennmaradó része, a visszatéríteteni kért előzetesen felszámított adó összege nem lehet kevesebb 50

eurónak megfelelő pénzösszegnél.

251/C. § (1) Az elismert harmadik államban letelepedett adóalany a tárgy naptári évre vonatkozó adó-visszatérítetési kérelmet legkésőbb a tárgy naptári évet követő év szeptember 30. napjáig nyújthatja be úgy, hogy a kérelemnek eddig az időpontig az állami adóhatósághoz be is kell érkeznie. A határidő elmulasztása miatt igazolási kérelem benyújtásának nincs helye.

(2) Az állami adóhatóság a Közösség más tagállamában letelepedett adóalany tárgy naptári évre vonatkozó adó-visszatérítetési kérelméről – egyéb elutasító ok hiányában – abban az esetben dönt érdemben, ha azt a Közösség más tagállamában letelepedett adóalany igazoltan legkésőbb a tárgy naptári évet követő év szeptember 30. napjáig – a 249. § (2) bekezdése szerint – benyújtotta. A határidő elmulasztása miatt igazolási kérelem benyújtásának nincs helye.

(3) Az állami adóhatóság a Közösség más tagállamában letelepedett adóalany adó-visszatérítetési kérelmét elutasítja, ha az adó-visszatérítetési kérelmet annak ellenére továbbították, hogy azt a Héavisszatérítési-irányelv

a) 15. cikkének (1) bekezdését átültető tagállami jogszabály értelmében nem tekinthették volna benyújtottnak, vagy

b) 18. cikkének (1) bekezdését átültető tagállami jogszabály értelmében nem továbbíthatták volna.

251/D. § (1) Az állami adóhatóság az adó-visszatérítetési eljárás során az Art.-nek az elektronikus kapcsolattartására vonatkozó szabályai szerint jár el azzal, hogy külön jogszabályban meghatározott esetben a kapcsolattartásra a központi elektronikus szolgáltató rendszeren kívüli számítógépes rendszeren keresztül – elektronikus levél útján – is van lehetőség.

(2) Az állami adóhatóság az adó-visszatérítetési kérelem érkeztetésének tényéről és időpontjáról a Közösség más tagállamában letelepedett adóalanyt elektronikus úton, haladéktalanul értesíti.

251/E. § (1) Az állami adóhatóság az adó-visszatérítetési kérelemről – ha e törvény másként nem rendelkezik – 4 hónapon belül dönt.

(2) Az adó-visszatérítetési kérelemről szóló döntését az állami adóhatóság kizárólag elektronikus úton közli a Közösség más tagállamában letelepedett adóalannyal.

251/F. § (1) Abban az esetben, ha az állami adóhatóság a rendelkezésre álló adatok, egyéb információk alapján úgy ítéli meg, hogy az adó-visszatérítetési kérelemről megalapozott döntés nem hozható, a 251/E. § (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül – írásos megkereséssel – kiegészítő adatokat, egyéb információkat kérhet

a) a belföldön nem letelepedett adóalanytól,

b) attól a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóságtól, amely a belföldön nem letelepedett adóalanyt, mint abban az államban – a 244. § (2) és (3) bekezdése szerint – letelepedett adóalanyt nyilvántartásba vette, valamint

c) harmadik féltől, ha alapos okkal feltehető, hogy az adó-visszatérítetési kérelem elbírálásához érdemben tud hozzájárulni.

(2) Az (1) bekezdés egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül az állami adóhatóság további 1 alkalommal – szintén írásos megkereséssel – pótlólagos kiegészítő adatokat, egyéb információkat is kérhet.

(3) Az (1) és (2) bekezdés szerinti írásos megkeresés magában foglalhatja a belföldön nem letelepedett adóalany nevére szóló, az ügylet teljesítését tanúsító, a 127. § (1) bekezdésének a), c) és d) pontjában említett okirat eredeti példánya vagy annak hiteles másolata benyújtásának előírását, ha alapos kétség merült fel az adó-visszatérítetési jogalapja vagy a visszatéríteteni kért előzetesen felszámított adó összegszerűsége tekintetében. Erre az esetre a 250. § (1) bekezdésében meghatározott összeghatárok nem vonatkoznak.

(4) A válaszadásra nyitva álló határidő 1 hónap, amely az (1) és (2) bekezdésben említett megkeresés közzétételétől számítandó.

251/G. § (1) Abban az esetben, ha az adó-visszatérítetési kérelem benyújtója a Közösség más tagállamában letelepedett adóalany, az állami adóhatóság a 251/F. § (1) és (2) bekezdésében említett megkeresését a 251/F. § (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott címzettekkel kizárólag elektronikus úton közli, és e címzettek válaszát szintén kizárólag elektronikus úton fogadja, kivéve, ha a megkeresés alapján a Közösség más tagállamában letelepedett adóalany nevére szóló, az ügylet teljesítését tanúsító, a 127. § (1) bekezdésének a), c) és d) pontjában említett okirat eredeti példányát vagy annak hiteles másolatát kell benyújtani, és az nem elektronikus formában létrehozott okirat.

(2) Az (1) bekezdés egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül, a Közösség más tagállamában letelepedett adóalany adó-visszatérítetési kérelmének elbírálása során szintén az ott meghatározott kizárólagos elektronikus kapcsolattartás alkalmazandó abban az esetben is, ha az állami adóhatóság nyilvántartása szerint a 251/F. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott címzett rendelkezik az elektronikus kapcsolattartáshoz szükséges eszközökkel.

251/H. § (1) Abban az esetben, ha az állami adóhatóság élt a 251/F. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott jogaival, az adó-visszatérítetési kérelemről a megkeresésre adott válasz érkezésétől számított 2 hónapon belül, vagy ha a megkeresésre érdemben nem kapott hiánytalan választ, a 251/F. § (4) bekezdésében meghatározott határidő lejártát követő 2 hónapon belül dönt.

(2) Abban az esetben azonban, ha az állami adóhatóság az adó-visszatérítetési kérelem elfogadásáról vagy részleges elfogadásáról dönt, a döntésre nyitva álló határidő – az (1) bekezdéstől függetlenül – nem haladhatja meg

a) a 7 hónapot, ha az állami adóhatóság a 251/F. § (1) bekezdésben, illetőleg

b) a 8 hónapot, ha az állami adóhatóság a 251/F. § (2) bekezdésben

meghatározott jogával élt.

251/I. § (1) Abban az esetben, ha az állami adóhatóság az adó-visszatérítetési kérelem elfogadásáról vagy részleges elfogadásáról dönt, az adóvisszatérítésről a döntés meghozatalával egyidejűleg, de legkésőbb az attól számított 10 munkanapon belül intézkedik.

(2) Az adóvisszatérítés átutalással történik, a belföldön nem letelepedett adóalany által az adó-visszatérítetési kérelemben megjelölt fizetési számlájára. Az adóvisszatérítés napjának az a nap számít, amelyen az átutalásra az állami adóhatóság megbízást adott.

(3) Az adóvisszatérítés átutalásának költsége a belföldön nem letelepedett adóalanyt terheli, ha az átutalás nem belföldön vezetett fizetési számlájára történik. Ebben az esetben a költség a visszatérítendő adóból tartandó vissza.

(4) Abban az esetben, ha az állami adóhatóság az adóvisszatérítést késedelmesen teljesíti, a késedelem minden napjára a késedelmi pótlékkal azonos mértékű kamatot fizet. Nem terheli kamatfizetési kötelezettség az állami adóhatóságot, ha a belföldön nem letelepedett adóalany a 251/F. § (1) és (2) bekezdésében említett megkeresésre a döntésre nyitva álló határidőn belül érdemben nem adott hiánytalan választ.

251/J. § Az állami adóhatóság a belföldön nem letelepedett adóalany nevére szóló, az ügylet teljesítését tanúsító, a 127. § (1) bekezdésének *a)*, *c)* és *d)* pontjában említett okiratot, amelyet eredeti példányban vagy hiteles másolatban nyújtottak be, és az nem elektronikus formában létrehozott okirat, legkésőbb az adó-visszatérítetési kérelemről szóló döntés meghozatalával egyidejűleg visszaküldi a belföldön nem letelepedett adóalanyoknak.

251/K. § (1) A visszatérített adót a belföldön nem letelepedett adóalany köteles visszafizetni, ha a visszatérítés – akár a jogalap, akár az összecszerűség tekintetében – az adó-visszatérítetési jog keletkezésekor fennálló vagy azt követően beálló jogszabálysértés következtében történt.

(2) Abban az esetben, ha a belföldön nem letelepedett adóalany az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségét megállapító döntésnek nem tesz eleget, az állami adóhatóság

a) a visszafizetendő adót a belföldön nem letelepedett adóalanyt megillető esedékes visszatérítendő adóból levonhatja, vagy

b) a belföldön nem letelepedett adóalany további adó-visszatérítetési jogának érvényesítésére irányuló eljárást vagy eljárásokat felfüggesztheti mindaddig, amíg visszafizetési kötelezettségének eleget nem tesz.

251/L. § (1) Az állami adóhatóság a visszatérített adót érintő, a 251. § (1) bekezdésében meghatározott

a) kiigazítást a 251. § (2) bekezdése szerinti esetben az ott említett adó-visszatérítetési kérelem elbírálása során veszi figyelembe;

b) kiigazításról a 251. § (3) bekezdése szerinti esetben az ott említett nyilatkozat elbírálása alapján dönt, és intézkedik a kiigazítással érintett különbözet visszafizetési kötelezettségének előírásáról vagy átutalásáról.

(2) Az (1) bekezdés *b)* pontja szerinti eljárásra egyebekben az adó-visszatéríttetési jog érvényesítésére irányuló eljárásra vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

251/M. § (1) Az elismert harmadik államban letelepedett adóalany az adó-visszatéríttetési kérelmet, a kérelem mellékleteként csatolandó vagy később benyújtandó okiratokat és egyéb írásos nyilatkozatokat – ha e fejezet rendelkezéseiből kifejezetten más nem következik – elektronikus formában és elektronikus úton is benyújthatja az állami adóhatósághoz, feltéve, hogy adó-visszatéríttetési kérelmében elektronikus kapcsolattartásra szolgáló címet is megjelöl, egyúttal nyilatkozik arról is, hogy rendelkezik az elektronikus kapcsolattartáshoz szükséges eszközökkel. Ebben az esetben az állami adóhatóság az adó-visszatéríttetési eljárás során a 251/D. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint jár el.

(2) Az elismert harmadik államban letelepedett adóalany mellett az állami adóhatóság szintén az (1) bekezdésben említett, az elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó szabályok szerint jár el az elismert harmadik államban letelepedett adóalany adó-visszatéríttetési kérelmének elbírálása során a 251/F. § (1) és (2) bekezdésében említett megkeresésének a 251/F. § (1) bekezdésének *b)* és *c)* pontjában meghatározott címzettekkel történő közlése során, ha azok – az állami adóhatóságnak a címzettek bejelentése, illetőleg az elismert harmadik államban letelepedett adóalany bejelentése alapján vezetett nyilvántartása szerint – rendelkeznek az elektronikus kapcsolattartáshoz szükséges eszközökkel.

251/N. § (1) Az e fejezetben szabályozott adó-visszatéríttetési jog illeti meg a 200. § (3) bekezdésében említett nem adóalany jogi személyt is azzal, hogy

a) adó-visszatéríttetési joga kizárólag a 203. § szerint megállapított előzetesen felszámított adóra terjed ki;

b) adó-visszatéríttetési jogát az elismert harmadik államban letelepedett adóalanyra vonatkozó szabályok szerint érvényesítheti.

(2) A 200. § (3) bekezdésében említett nem adóalany jogi személyre vonatkozó adó-visszatéríttetési kérelem kötelező adattartalmát, formátumát és kitöltésének módját külön jogszabály állapítja meg.”

42. § Az Áfa tv. 253. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a § jelenlegi szövegének jelölése (1) bekezdésre változik:

„(2) Az (1) bekezdés szerinti jogát az adóalany az elismert harmadik államban letelepedett adóalanyra vonatkozó szabályok szerint érvényesítheti azzal, hogy esetében

a) a 244. § helyett a 252. § alkalmazandó;

b) az e fejezet szerinti jogállást nem kell igazolni.”

43. § Az Áfa tv. 259. §-ának 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[259. § *E* törvény alkalmazásában]

„2. *állandó telephely*: a székhelyen kívül a gazdasági tevékenység helyhez kötött folytatására huzamosabb időtartamra létesített vagy arra szánt földrajzilag körülhatárolt hely, amelyen a gazdasági tevékenység – székhelyhez képesti – önálló folytatásához szükséges egyéb feltételek is ténylegesen rendelkezésre állnak, ideértve az adóalany kereskedelmi képviselőjét is, de csak annyiban, amennyiben a 37. § (1) bekezdésének alkalmazásában az adóalany kereskedelmi képviselője a legközvetlenebbül érintett;”

44. § Az Áfa tv. 260. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adópolitikáért felelős miniszter felhatalmazást kap arra, hogy rendeletben állapítsa meg

a) az adó-visszatérítési jog gyakorlásához fűződő, a közhasznú tevékenységet folytató személyt, szervezetet [100. § (2) bekezdése] terhelő igazolási kötelezettségeket, az adó-visszatérítési kérelmek kötelező adattartalmát, valamint az utólagos adó-visszatérítés eljárási szabályait;

b) a Közösség más tagállamában [244. § (2) bekezdésének a) pontja] és az elismert harmadik államban [244. § (2) bekezdésének b) pontja] letelepedett adóalanyra, valamint a 200. § (3) bekezdésében említett nem adóalany jogi személyre vonatkozó adó-visszatérítési kérelem kötelező adattartalmát, formátumát és kitöltésének módját, továbbá az elismert harmadik államban letelepedett adóalanyt és a 200. § (3) bekezdésében említett nem adóalany jogi személyt terhelő igazolási kötelezettségeket;

c) a számla és a nyugta kiállításának módjára, ideértve a nyugtakibocsátási kötelezettség kötelező gépi kiállítással történő megállapítását is, valamint a számla és a nyugta adóigazgatási azonosítására vonatkozó szabályokat.”

45. § Az Áfa tv. 268. §-ának g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő h) ponttal egészül ki:

[268. § Ez a törvény – az Art.-vel együtt – a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:]

„g) a Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről, valamint annak a következő irányelvekkel történt módosításai:

ga) a Tanács 2006/138/EK irányelve (2006. december 19.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a rádióműsor- és televízióműsor-terjesztési szolgáltatásokra és egyes elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra alkalmazandó hozzáadottérték-adóra vonatkozó rendelkezések alkalmazási időszaka tekintetében történő módosításáról;

gb) a Tanács 2007/75/EK irányelve (2007. december 20.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a hozzáadottértékadó-mértékekre vonatkozó egyes átmeneti rendelkezések tekintetében történő módosításáról;

gc) a Tanács 2008/8/EK irányelve (2008. február 12.) a 2006/112/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye tekintetében történő módosításáról;

gd) a Tanács 2008/117/EK irányelve (2008. december 16.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a Közösségen belüli ügyletekkel kapcsolatos adócsalás elleni küzdelem érdekében történő módosításáról;

ge) a Tanács 2009/47/EK irányelve (2009. május 5.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a hozzáadottérték-adó kedvezményes mértéke tekintetében történő módosításáról;

h) a Tanács 2008/9/EK irányelve (2008. február 12.) a nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban, hanem egy másik tagállamban letelepedett adóalanyok részére a 2006/112/EK irányelvben előírt hozzáadottérték-adó-visszatérítés részletes szabályainak megállapításáról.”

46. § (1) Az Áfa tv. 4. számú melléklete e törvény 1. melléklete szerint módosul.

(2) Az Áfa tv. a 8. számú melléklet után az e törvény 2. melléklete szerinti 8/A. számú melléklettel egészül ki.

II. Fejezet

Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény módosítása

47. § Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény 16. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki, és jelenlegi (3)-(6) bekezdéseinek számozása (5)-(8) bekezdésekre változik:

„(2) Az adóalany e törvény szerinti adókötelezettségén túl köteles

a) a termék importja,

b) az általános forgalmi adóról szóló törvény szerint termék Közösségen belüli beszerzésének minősülő beszerzés,

c) az általános forgalmi adóról szóló törvény 140. §-ában foglaltak fennállása, valamint

d) az általános forgalmi adóról szóló törvény 142. §-ában foglaltak fennállása

esetén az általános forgalmi adót megfizetni.

(3) Az adóalany a (2) bekezdés c) pontja alapján fizetendő általános forgalmi adót, feltéve, hogy a szolgáltatást a Közösségen kívül letelepedett adóalanytól vette igénybe, és a (2) bekezdés d) pontja alapján fizetendő általános forgalmi adót az adóévre vonatkozó evabevallásában megállapítja és bevallja, valamint a bevallás benyújtására előírt határidőig megfizeti.

(4) Az adóalany a Közösség másik tagállamából történő beszerzései tekintetében az általános forgalmi adóról szóló törvény 20. §-a (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott személyekkel, szervezetekkel, a 36-49. §-ainak, 140. §-ának és a 142. § (3) bekezdése a) pontjának alkalmazása tekintetében pedig a belföldön nyilvántartásba vett áfaalanyokkal esik egy tekintet alá.”

III. Fejezet

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosítása

48. § (1) Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 22. §-a (1) bekezdésének e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az általános forgalmi adó alanya az adóköteles tevékenysége megkezdésének bejelentésével egyidejűleg nyilatkozik arról, hogy]

„e) az Európai Közösség más tagállamában illetőséggel bíró adóalannal kereskedelmi kapcsolatot kíván létesíteni,”

(2) Az Art. 22. §-ának (5)-(9) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(5) Az általános forgalmiadó-alanynak nem minősülő adófizetésre kötelezett jogi személy, a kizárólag adólevonásra nem jogosító tevékenységet folytató adóalany, az alanyi adómentességet választó adóalany, a kizárólag mezőgazdasági tevékenységet folytató, különleges jogállású adóalany, valamint az egyszerűsített vállalkozói adó alanya bejelenti az állami adóhatóságnak, ha az adóévben általa az Európai Közösség más tagállamában beszerzett termék adó nélkül számított összesített ellenértéke a 10 000 eurót meghaladja. Az adózó bejelentését azon termékbeszerzését megelőzően teljesíti, amelynek ellenértékével túllépi az értékhatárt. A kizárólag adólevonásra nem jogosító tevékenységet folytató, az alanyi adómentességet választó, a kizárólag mezőgazdasági tevékenységet folytató, különleges jogállású közösségi adószámmal nem rendelkező általános forgalmiadó-adóalany, közösségi adószáma megállapítása érdekében az állami adóhatóságnál előzetesen bejelenti, ha az Európai Közösség más tagállamában illetőséggel bíró adóalanynak szolgáltatást nyújt, illetőleg tőle szolgáltatást vesz igénybe.

(6) Az általános forgalmiadó-alanynak nem minősülő adófizetésre kötelezett jogi személy, a kizárólag adólevonásra nem jogosító tevékenységet folytató adóalany, az alanyi adómentességet választó adóalany, a kizárólag mezőgazdasági tevékenységet folytató, különleges jogállású

adóalany, valamint az egyszerűsített vállalkozói adó alanya, ha a tárgyévet megelőző évben általa az Európai Közösség más tagállamában beszerzett termék adó nélkül számított összesített ellenértéke nem haladja meg a 10 000 eurót és a Közösségen belül beszerzett termékek utáni általános forgalmiadó-fizetési kötelezettségét a tárgyévben választása alapján belföldön kívánja teljesíteni, választását a tárgyévet megelőző adóév utolsó napjáig jelenti be az állami adóhatóságnak. Amennyiben a tárgyévet megelőző évben nem volt Közösségen belüli beszerzése, e választását a tárgyévre a tárgyévi első Közösségen belüli beszerzését megelőzően jelenti be.

(7) Az állami adóhatóság az (5) és (6) bekezdés szerinti bejelentés alapján az adózó részére közösségi adószámot állapít meg. Az általános forgalmiadó-alanynak nem minősülő adófizetésre kötelezett jogi személy, a kizárólag adólevonásra nem jogosító tevékenységet folytató adóalany, az alanyi adómentességet választó adóalany, a kizárólag mezőgazdasági tevékenységet folytató, különleges jogállású adóalany, ha a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló törvény hatálya alá tartozó termék közösségen belülről történő beszerzése miatt belföldön keletkezik általános forgalmiadó-fizetési kötelezettsége, beszerzését megelőzően köteles közösségi adószámot kérni az állami adóhatóságtól.

(8) Ha a kizárólag adólevonásra nem jogosító tevékenységet folytató adóalany, az alanyi adómentességet választó adóalany, a kizárólag mezőgazdasági tevékenységet folytató, különleges jogállású adóalany az általános forgalmi adóról szóló törvény 20. §-ának (7) bekezdése alkalmazása során közösségi adószámát megadta a termék értékesítőjének, e tény az e rendelkezéssel érintett első Közösségen belüli beszerzés teljesítésének napját követő hónap 20. napjáig jelenti be az állami adóhatósághoz.

(9) Ha az egyszerűsített vállalkozói adó alanya az Európai Közösség más tagállamában illetőséggel bíró adóalanynak terméket értékesít, szolgáltatást nyújt, vagy tőle szolgáltatást vesz igénybe, az értékesítést, a szolgáltatásnyújtást vagy a szolgáltatás igénybevételét megelőzően köteles közösségi adószámot kérni az állami adóhatóságtól.”

49. § Az Art. 54. §-a (5) bekezdésének felvezető szövege és a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az állami adóhatóság az adózót terhelő adókötelezettség jogszerű teljesítéséhez, a költségvetési támogatás jogszerű igénybevételéhez honlapján közzéteszi

a) az általános forgalmiadó-alanynak minősülő, illetve az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény hatálya alá tartozó adózó, valamint e törvények hatálya alá nem tartozó, de adószámmal rendelkező jogi személy, egyéb szervezet adózók nevét (elnevezését), adószámát, székhelyét, telephelyét; csoportos általános forgalmi adóalanyiságot választók esetén a csoport azonosító számot valamint a csoportképviselő és az egyéb csoporttagok nevét (elnevezését), adószámát, székhelyét, telephelyét, illetve a csoportos általános forgalmiadó-alanyiságot engedélyező határozat jogerőre emelkedése napját;”

50. § Az Art. 66. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A követelésre vonatkozó, valamint a megkereső hatóság székhelye szerinti államban kibocsátott végrehajtható okirattal kapcsolatos jogorvoslati kérelmet a megkereső hatósághoz kell előterjeszteni. A magyar hatóság a hozzá előterjesztett jogorvoslati kérelmet – joghatóság hiányában, érdemi vizsgálat nélkül – végzéssel elutasítja, ha a kötelezett (egyéb érdekelt) e rendelkezés megsértésével a jogorvoslati kérelmet a megkeresett hatóságként eljáró magyar adóhatósághoz vagy a Magyar Köztársaság területén más közigazgatási hatósághoz terjesztette elő.”

51. § Az Art. 68. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„68. § (1) A tartozást a kötelezett forintban fizeti meg.

(2) A külföldről érkező megkeresésben feltüntetett követelésre az adóhatóság a végrehajtást elrendelő végzés jogerőre emelkedésének napjától a tartozás fedezetét biztosító végrehajtási cselekmények foganatosításának napjáig, illetve a tartozás megfizetésének napjáig az e törvényben meghatározott mértékű késedelmi pótlékot számít fel. A késedelmi pótlék felszámítására a nettó pótlékszámítás szabályai nem alkalmazhatók.

(3) A tartozás kiegyenlítésére a megkereső hatósággal folytatott egyeztetést követően, e törvény fizetési könnyítésre vonatkozó rendelkezései alkalmazásával az adóhatóság a kötelezett részére fizetési könnyítést engedélyezhet. Ha a kötelezett a tartozást a pótlékköteles fizetési könnyítést engedélyezését követően teljesíti, e pótlék a megkereső adóhatóságot illeti meg.”

52. § Az Art. 70. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kapcsolattartó közigazgatási szerv az Európai Közösség tagállamainak illetékes hatóságát jogsegélykérés céljából az e törvényben foglalt együttműködési szabályoknak megfelelően megkeresheti. A kapcsolattartó közigazgatási szerv a jövedelem-, nyereség-, vagyonadóval kapcsolatos megkeresését a következő adónemekre vonatkozóan adja ki: személyi jövedelemadó, társasági adó, osztalékadó, az egyes nagyértékű vagyontárgyakat terhelő adó, építményadó, telekadó.”

53. § Az Art. 85/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adó-, jövedelem- és illetőségigazolást (a továbbiakban: adóhatósági igazolás) az adóhatóság hatáskörében eljárva a nyilvántartásában szereplő adatok alapján, a kiállítás napján fennálló állapotnak megfelelő, az adózó által kért és a jogszabályban előírt adattartalommal állítja ki, feltéve, hogy az adózó az adóhatósági igazolás kiadásának szükségességét valószínűsíti. Az adóhatósági igazolás hatósági bizonyítványnak minősül. Az adózó együttes adóigazolás kiállítását kérheti. Az együttes adóigazolás tartalmazza az adózó állami adóhatóságnál nyilvántartott adótartozását és a vámhatóságnál nyilvántartott adó- és vámtartozását, illetőleg azok hiányát. Az együttes adóigazolás kiállítása iránti kérelem az illetékfizetés szempontjából két kérelemnek minősül. Az együttes adóigazolás kiállításához szükséges adó- és vámtartozást érintő adatok beszerzése érdekében az állami adóhatóság keresi meg a vámhatóságot, mely a megkeresést haladéktalanul teljesíti.”

54. § Az Art. 95. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Amennyiben az ellenőrzés lefolytatásához szükséges számla (egyszerűsített számla), illetőleg bizonylat idegen nyelven áll rendelkezésre, és az adójogi tényállás tisztázása másként nem lehetséges, az adózó köteles felhívásra annak hiteles magyar nyelvű fordítását az adóhatóság részére átadni. Ha az adózó a szokásos piaci ár meghatározásával összefüggő nyilvántartási kötelezettségről szóló külön jogszabály szerinti nyilvántartást, illetve az azt alátámasztó dokumentációkat nem magyar nyelven készíti el, és az adójogi tényállás tisztázása másként nem lehetséges, az adózó köteles a nyilvántartás (dokumentáció), vagy azok egy része magyar nyelvű szakfordítását az adóhatóság felhívására – a megjelölt határidőn belül – átadni. A felhívástól a kötelezettség

teljesítéséig eltelt időtartamot az ellenőrzés határidejének számításánál figyelmen kívül kell hagyni.”

55. § Az Art. 172. §-ának (1) bekezdése a következő *ny*) ponttal egészül ki:

[(1) A magánszemély adózó - a (2) bekezdésben foglalt eltéréssel - 200 ezer forintig, más adózó 500 ezer forintig terjedő mulasztási bírsággal sújtható, ha]

„*ny*) az általános forgalmi adóról szóló törvény 206. § (1) bekezdés c) pontja szerint utasként az utazásszervezési szolgáltatás nem adóalanyként, nem adóalanyi minőségben vagy saját nevében és javára történő igénybevételeéről valótlan nyilatkozatot tesz.”

56. § (1) Az Art. 175. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) A 31. § (2) bekezdésében meghatározott bevallás benyújtására, illetve a 8. számú melléklet szerint összesítő nyilatkozat benyújtására kötelezett adózó az e kötelezettség keletkezése időpontjától az állami adóhatósághoz teljesítendő valamennyi bevallási és adatszolgáltatási kötelezettségét elektronikus úton teljesíti.”

(2) Az Art. 175. §-ának (13) bekezdése a következő *j*) ponttal egészül ki:

[(13) Az adópolitikáért felelős miniszter felhatalmazást kap arra, hogy az adóügyek elektronikus intézésére vonatkozó eljárások keretében rendeletben szabályozza]

„*j*) az Európai Közösség más tagállamában és az általános forgalmi adóról szóló törvény szerint elismert harmadik államban letelepedett adóalanyok belföldön, illetve a belföldön letelepedett adóalanyok az Európai Közösség más tagállamában érvényesített visszatérítetési kérelmével (kiigazítási nyilatkozatával) kapcsolatos eljárás rendjének, ideértve az elektronikus levélben (e-mailen) történő ügyintézés”

[módját és technikai feltételeit.]

(3) Az Art. 175. §-a a következő (25) bekezdéssel egészül ki:

„(25) Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter arra, hogy rendeletben állapítsa meg a belföldön letelepedett adóalanyok az Európai Közösség más tagállamában érvényesíthető hozzáadottértékadó-visszatérítetési kérelme, kiigazítási nyilatkozata adattartalmára, formátumára, kitöltésének módjára vonatkozó részletes szabályokat.”

57. § Az Art. 178. §-a a következő 34. ponttal egészül ki:

[178. § E törvény és – ha törvény másként nem rendelkezik – az adóról szóló jogszabályok alkalmazásában]

„34. *kereskedelmi kapcsolat*: a termékbeszerzés és értékesítés – ideértve az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti adómentes termékimportot megalapozó Közösségen belüli adómentes termékértékesítést is –, valamint a szolgáltatásnyújtás és -igénybevétel.”

58. § (1) Az Art. 181. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) E törvény 3. §-ának (3) bekezdése, 9. §-a, 16-23. §-a, 24. §-ának (1)-(4) és (8) bekezdése, 26. §-a, 31. § (1) bekezdése, 33. § (9) bekezdése, 47. §-a, 79. §-a, 88. §-ának (6)-(7) bekezdései, 125. §-ának (1) bekezdése, 175. § (1) és (3) bekezdése, 175. § (12) bekezdése c) pontja, 176. § (2) bekezdése, 181/A. §-a, 1. számú mellékletének I/B/3/a)-f) pontjai, 3. számú mellékletének H) pontja, 8., 9. és 10. számú melléklete – az általános forgalmi adóról szóló törvénnyel, illetve a számvitelről szóló törvénnyel együtt – a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálják:

a) a Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről,

b) a Tanács 2006/138/EK irányelve (2006. december 19.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a rádióműsor- és televízióműsor-terjesztési szolgáltatásokra és egyes elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra alkalmazandó hozzáadottérték-adóra vonatkozó rendelkezések alkalmazási időszaka tekintetében történő módosításáról,

c) a Tanács 2008/8/EK irányelve (2008. február 12.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye tekintetében történő módosításáról,

d) a Tanács 2008/117/EK irányelve (2008. december 16.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a Közösségen belüli ügyletekkel kapcsolatos adócsalás elleni küzdelem érdekében történő módosításáról,

e) a Tanács 2008/9/EK irányelve (2008. február 12.) a nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban, hanem egy másik tagállamban letelepedett adóalanyok részére a 2006/112/EK irányelvben előírt hozzáadottérték-adóvisszatérítés részletes szabályainak megállapításáról.”

(2) Az Art. 181. §-a (2) bekezdésének felvezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) E törvény 56-59. §-ai és *11. számú melléklete* a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálják:”

(3) Az Art. 181. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) E törvény 60-70. §-ai és *11. számú melléklete* az egyes lefölözésekből, vámokból, adókból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló 2008/55/EK tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálják, és a 2008/55/EK tanácsi irányelv egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 1179/2008/EK rendelettel összeegyeztethető szabályozást tartalmaznak.”

59. § Az Art. a 181. § után a következő 181/A. §-sal egészül ki:

„181/A. § Ha az állami adóhatóság közösségi jogi aktus rendelkezése alapján az Európai Bizottság vagy az Európai Közösség más intézménye, ügynöksége részére személyes adatot nem tartalmazó, statisztikai célú, illetve a közösségi jogi aktus alkalmazásának eredményeit összegző adatszolgáltatást, információ átadást teljesít, azt egyidejűleg az adópolitikáért felelős miniszter részére is megküldi.”

60. § (1) Az Art. *1. számú melléklete* e törvény *3. melléklete* szerint módosul.

(2) Az Art. a *7. számú melléklet* után az e törvény *4., 5. és 6. melléklete* szerinti *8., 9. és 11. számú melléklettel* egészül ki, egyidejűleg jelenlegi *8. számú mellékletének* számozása *10. számú mellékletre* változik.

IV. Fejezet
Záró rendelkezések
Hatályba léptető rendelkezések

61. § (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – 2010. január 1. napján lép hatályba, rendelkezéseit – a (3)-(15) bekezdésekben, valamint a 65. és 66. §-ban foglalt eltérésekkel – ettől az időponttól kezdődően kell alkalmazni.

(2) E törvény 63. §-ának (6) és (10) bekezdése 2010. január 2-án lép hatályba.

(3) Az Áfa tv. e törvénnyel megállapított 20. §-ának (7) bekezdését, 37-45. §-ait, 46. §-ának (1), (3) és (4) bekezdéseit, 58. §-ának (2) bekezdését, 60. §-ának (5) bekezdését, 85. §-a (1) bekezdésének *m)* pontját, 137/A. §-át, 140. §-át, valamint 154. §-ának (1) bekezdését azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a teljesítés vagy – ha a fizetendő adót a teljesítéshez képest korábban kell megállapítani – a fizetendőadó-megállapítási kötelezettség e törvény hatálybalépésének napján vagy azt követően áll be.

(4) Az Áfa tv. e törvénnyel megállapított 77. §-a (2) bekezdésének *b)* pontját azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben az ügylettől való – ott említett – elállás e törvény hatálybalépésének napján vagy azt követően történik.

(5) Az Áfa tv. e törvénnyel megállapított 102. §-a (1) bekezdésének *b)* pontját azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a termék kiviteli eljárás alá vonása e törvény hatálybalépésének napján vagy azt követően történik.

(6) Az Áfa tv. e törvénnyel megállapított 127. §-a (1) bekezdésének *b)* pontját azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben az adólevonási jog keletkezése e törvény hatálybalépésének napján vagy azt követően történik.

(7) A Közösség más tagállamában letelepedett adóalanyokra az Áfa tv. e törvénnyel megállapított 244-248. §-ait, 249. §-ának (1), (2) és (4) bekezdéseit, 250. §-át, 251. §-át, 251/A. §-át, 251/B. §-ának (1) bekezdését, 251/C. §-ának (2)-(3) bekezdéseit, valamint 251/D-251/L. §-ait azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben az adó-visszatérítetési kérelmet e törvény hatálybalépésének napján vagy azt követően nyújtották be.

(8) A Közösség más tagállamában letelepedett adóalanyokra az Áfa tv. e törvénnyel megállapított 251/B. §-ának (2) bekezdését azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben az adó-visszatérítetési jog e törvény hatálybalépésének napján vagy azt követően keletkezik.

(9) Az elismert harmadik államban letelepedett adóalanyokra és a 200. § (3) bekezdésében említett nem adóalany jogi személyekre az Áfa tv. e törvénnyel megállapított 244-248. §-ait, 249. §-ának (1), (3) és (4) bekezdéseit, 250. §-át, 251. §-át, 251/A. és 251/B. §-át, 251/E. §-ának (1) bekezdését, 251/F. §-át, 251/H-251/M. §-ait, valamint 251/N. §-ának (1) bekezdését azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben az adó-visszatérítetési jog e törvény hatálybalépésének napján vagy azt követően keletkezik.

(10) Az Áfa tv. e törvénnyel megállapított 253. §-ának (2) bekezdését azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben az adó-visszatérítetési jog e törvény hatálybalépésének napján vagy azt követően keletkezik.

(11) Az Áfa tv. e törvénnyel megállapított 4. számú mellékletének 25. pontját azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a termék kiraktározásának indítványozása e törvény hatálybalépésének napján vagy azt követően történik.

(12) Az Art. e törvénnyel megállapított 22. § (1) bekezdés *e*) pontja, 22. § (5)-(9) bekezdése és 178. §-ának 34. pontja e törvény kihirdetését követő 8. napon lép hatályba azzal, hogy e rendelkezéseket a 2009. december 31. napját követően előterjesztett kérelmekre, bejelentésekre kell alkalmazni. Az adózó a közösségi kapcsolat keretében nyújtott vagy igénybe vett szolgáltatásra vonatkozó, Art. 22. § (5) vagy (9) bekezdése szerinti előzetes kérelmet, bejelentését e rendelkezések hatálybalépésének napjától előterjesztheti az állami adóhatósághoz, mely alapján az állami adóhatóság a közösségi adószámot 2010. január 1-i hatállyal állapítja meg.

(13) Az Art. e törvénnyel megállapított 95. § (2) bekezdését a hatálybalépéskor jogerősen el nem bírált ügyekben, továbbá a hatálybalépést követően az azt megelőző időszakra teljesítendő, illetve esedékessé vált kötelezettségekre is alkalmazni kell.

(14) Az Art. e törvénnyel megállapított 9. számú mellékletét a hatálybalépést követően benyújtott visszatérítetési kérelmekre kell alkalmazni abban az esetben is, ha a kérelem a hatálybalépést megelőző visszatérítetési időszakra vonatkozik.

(15) Az Art. e törvénnyel megállapított 175. §-ának (9) bekezdését és 8. számú mellékletét a 2009. december 31. napját követő adómegállapítási időszakokra kell alkalmazni. Ha a 2009. év bármely naptári negyedévében a közösségi adószámmal rendelkező általános forgalmiadó-alany az általános forgalmi adóról szóló törvény 89. §-ának (1) és (4) bekezdésében meghatározott termékértékesítés, valamint a 91. §-ának (2) bekezdése szerinti termékértékesítésnek megfelelő termékértékesítésének tárgynegyedévre vonatkozó, általános forgalmi adó nélkül számított összesített ellenértéke meghaladja a 100 000 eurónak megfelelő pénzüsszeget, az adózó a 2010. évben havi gyakorisággal tesz eleget összesítő nyilatkozat benyújtási kötelezettségének. Az euróban meghatározott összeg forintba való átváltására az általános forgalmi adóról szóló törvény átváltási árfolyamról szóló 256. §-át kell alkalmazni.

Módosító rendelkezések

62. § (1) Az Áfa tv.

a) 8. §-a (4) bekezdésének első mondatában a „minősül egy adóalanyak” szövegrész helyébe a „minősül – ha törvény másként nem rendelkezik – egy adóalanyak” szövegrész,

b) 33. §-ának (2) bekezdésében az „E § alkalmazásában” szövegrész helyébe az „E § és a 45. § (2) bekezdésének alkalmazásában” szövegrész,

c) 60. §-a (1) bekezdésének *a*) pontjában a „számla” szövegrész helyébe a „számla vagy egyéb okirat” szövegrész,

d) 95. §-a (9) bekezdésének *ba*) alpontjában az „Art.” szövegrész helyébe az „adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.)” szövegrész,

e) 118. §-ában a „42. § (1) bekezdésének *c*) és *d*) pontja alá tartozó szolgáltatások” szövegrész helyébe a „terméken végzett munka vagy közvetlenül a termékre irányuló szakértői értékelés” szövegrész,

f) 152. §-ában a „kézhezvételének” szövegrész helyébe a „közlésének” szövegrész,

g) 180. §-a (2) bekezdésének *b*) pontjában az „a 42. § (1) bekezdésének *c*) és *d*) pontjában meghatározott szolgáltatás” szövegrész helyébe az „azon végzett munka vagy közvetlenül arra irányuló szakértői értékelés” szövegrész,

h) 4. számú melléklete 2. pontjának *a*) alpontjában a „Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló 2454/93/EGK bizottsági rendelet” szövegrész helyébe a „Vámvégrehajtási-rendelet” szövegrész,

i) 4. számú melléklete 30. pontjának második mondatában a „24. pontban” szövegrész helyébe a „25. pontban” szövegrész és

j) 4. számú mellékletének 37. pontjában a „19/a. és 19/b. alpontban” szövegrész helyébe a „19. pontban” szövegrész lép.

(2) Az Art.

a) 22. §-ának (4) bekezdésében az „a mezőgazdasági tevékenységet folytató, különleges jogállást választó adóalany” szövegrész helyébe az „a kizárólag mezőgazdasági tevékenységet folytató, különleges jogállású adóalany” szövegrész,

b) 57. §-a (1) bekezdésének a) pontjában és 60. §-a (1) bekezdésének a) pontjában „az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Pénzügyi Garanciaalap (EMOGA)” szövegrész helyébe „az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA)” szövegrész,

c) 57. §-a (1) bekezdésének d) pontjában és 60. §-a (1) bekezdésének d) pontjában a „biztosítási adó” szövegrész helyébe a „biztosítási díjakra kiszabott adó” szövegrész,

d) 62. §-ának első mondatában az „az adótartozás” szövegrész helyébe az „a tartozás” szövegrész és

e) 1. számú mellékletének I/B/3/c) pontjában az „a mezőgazdasági tevékenységet folytató, különleges jogállást választó adóalany,” szövegrész helyébe az „a kizárólag mezőgazdasági tevékenységet folytató, különleges jogállású adóalany,” szövegrész lép.

63. § (1) Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 13/A. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A (4) bekezdésben megjelölt alrendszerekből támogatás – a 12. § (4) bekezdésében foglalt, valamint a társadalmi szervezetek és az alapítványok által igényelt, a program befejezéséhez kapcsolódó támogatások (ide nem értve a humán szolgáltatások nem állami fenntartói által igényelt támogatásokat) kivételével – nem folyósítható, amíg a támogatás kedvezményezettjének adó-, járulék-, illeték- vagy vámtartozása van. A támogatás iránti kérelem benyújtója ezért a támogató által meghatározott határidőig nyilatkozik arról, hogy adó-, járulék-, illeték- vagy vámtartozása nincsen, valamint hozzájárul ahhoz, hogy a támogatás folyósítója e nyilatkozat valóságtartalmának igazolását kérje a 18/C. § (13)-(15) bekezdésében meghatározott eljárásban, vagy közvetlenül az állami, önkormányzati adóhatóságtól és a vámhatóságtól. Az illetékfizetési kötelezettség keletkezése szempontjából e hozzájárulás az eljárás megindítása iránti kérelemnek minősül azzal, hogy az általános tételű eljárási illetéket azon adóhatóságok számára tekintettel kell leróni, amelyekről hozzájárulás hiányában külön-külön igazolást kellene beszerezni a támogatás folyósítása érdekében. Hozzájárulás hiányában a támogatás vagy az egyes támogatási részletek folyósítását megelőzően a támogatóhoz, az általa meghatározott határidőig be kell nyújtani az állami adóhatóság, vámhatóság, a székhely, illetőleg lakóhely szerinti önkormányzati adóhatóság 30 napnál nem régebbi igazolását arról, hogy a támogatás kedvezményezettjének nála nyilvántartott adó-, járulék-, illeték- vagy vámtartozása nincsen. Az állami adóhatóságtól beszerezhető adóigazolással egyenértékű, ha az adózó szerepel a köztartozásmentes adózói adatbázisban.”

(2) A temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény 33. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a gazdasági társaság vagy az egyéni vállalkozó az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott adatokat nem igazolja, és nem szerepel a köztartozásmentes adózói adatbázisban, a temetkezési szolgáltatásokat engedélyező hatóság – a pénzügyi teljesítőképesség igazolása céljából – megkeresi az (1) bekezdés a) pontjában szereplő adatokról nyilvántartást vezető hatóságot. A megkeresett

hatóság az adatszolgáltatása körében arról ad tájékoztatást, hogy az alapítónak van-e meg nem fizetett, lejárt köztartozása.”

(3) A lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény 64/C. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A gazdálkodó szervezet köteles az üzletszerű ingatlanközvetítői vagy üzletszerű ingatlanvagyon-értékelő és közvetítői tevékenység folytatására irányuló szándékát az ingatlanvállalkozás-felügyeleti hatóságnak bejelenteni. A bejelentéshez csatolni kell a (4) bekezdés szerinti nemleges köztartozásról szóló igazolást. Az állami adóhatóságtól beszerezhető adóigazolással egyenértékű, ha az adózó szerepel a köztartozásmentes adózói adatbázisban.”

(4) A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 17. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (3)-(6) bekezdések számozása (4)-(7) bekezdésekre módosul:

„(3) Az állami adóhatóságtól beszerezhető adóigazolással egyenértékű, ha az adózó szerepel a köztartozásmentes adózói adatbázisban.”

(5) A Hpt. 17/A. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (2) bekezdés számozása (3) bekezdésre módosul:

„(2) Az állami adóhatóságtól beszerezhető adóigazolással egyenértékű, ha az adózó szerepel a köztartozásmentes adózói adatbázisban.”

(6) A Hpt. 19/A. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (2)-(6) bekezdések számozása (3)-(7) bekezdésekre módosulnak:

„(2) Az állami adóhatóságtól beszerezhető adóigazolással egyenértékű, ha az adózó szerepel a köztartozásmentes adózói adatbázisban.”

(7) A közraktározásról szóló 1996. évi XLVIII. törvény 7. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az (1) bekezdés szerinti jelöltet – megbízatását megelőző huszonkét munkanappal – a felügyeletnek be kell jelenteni. A bejelentéssel egyidejűleg a jelölt részletes szakmai önéletrajzát, valamint az (1) és (2) bekezdésekben felsoroltak hitelt érdemlő igazolását is be kell nyújtani. Az állami adóhatóságtól beszerezhető adóigazolással egyenértékű, ha az adózó szerepel a köztartozásmentes adózói adatbázisban.”

(8) A befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény 37. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„37. § (1) A befektetési vállalkozásban történő minősített befolyás megszerzéséhez a Felügyelet előzetes engedélyre van szükség.

(2) Az (1) bekezdés szerinti engedély iránti kérelemhez mellékelni kell:

a) a kérelmező természetes személyazonosító adatait,

b) a minősített befolyás megszerzéséhez szükséges pénzügyi forrás törvényes eredetének igazolását,

c) harminc napnál nem régebbi okirati igazolást arról, hogy a személyes joga szerinti hatáskörrel rendelkező adóhatósággal, vámhatósággal, társadalombiztosítási szervvel szemben nincs tartozása,

d) annak igazolását, hogy egyéb tulajdonosi érdekeltsége és tevékenysége nem veszélyezteti a pénzügyi intézmény működését,

e) természetes személy kérelmező esetén harminc napnál nem régebbi hatósági erkölcsi bizonyítványt, vagy a kérelmező személyes joga szerinti ennek megfelelő okiratot,

f) a kérelmező arra vonatkozó nyilatkozatát, hogy megfelel a (4) és (5) bekezdésben meghatározott feltételeknek,

g) nem természetes személy kérelmező esetén a kérelem benyújtásakor hatályos létesítő okiratát, harminc napnál nem régebbi okirati igazolást arról, hogy a személyes joga szerinti bejegyzése, nyilvántartásba vétele megtörtént, nem áll csőd-, felszámolási vagy végelszámolási eljárás alatt, valamint vezető állású személyével szemben e törvényben meghatározott kizáró okok nem állnak fenn,

h) a kérelmező arra vonatkozó nyilatkozatát, hogy a minősített befolyás megszerzése a befektetési vállalkozás Magyar Köztársaság területén található központi irodából történő irányítását nem veszélyezteti,

i) nem természetes személy kérelmező esetén a kérelmező tulajdonosi szerkezetének részletes leírását,

j) a 28. § (1) bekezdésének t) és u) pontjában meghatározott nyilatkozatokat,

k) a minősített befolyás megszerzése következtében a befektetési vállalkozással szoros kapcsolatba kerülő természetes személy hozzájárulását a személyes adatainak az összevont alapú, vagy a kiegészítő felügyelet érdekében történő kezeléséhez.

(3) Az állami adóhatóságtól beszerezhető adóigazolással egyenértékű, ha az adózó szerepel a köztartozásmentes adózói adatbázisban.

(4) A befektetési vállalkozásban minősített befolyással az rendelkezhet,

a) akinek tevékenysége vagy a befektetési vállalkozásra gyakorolt befolyása nem veszélyezteti a befektetési vállalkozás független, megbízható és körültekintő tulajdonosi irányítását,

b) akinek üzleti tevékenysége, kapcsolatainak jellege vagy más vállalkozásokkal fennálló közvetlen és közvetett tulajdoni részesedésének szerkezete a felügyeleti tevékenységet nem akadályozza,

c) aki jó üzleti hírnévvel rendelkezik.

(5) A kérelmező, tevékenysége vagy a befektetési vállalkozásra gyakorolt befolyása különösen akkor veszélyezteti a befektetési vállalkozás független, megbízható és körültekintő tulajdonosi irányítását, ha

a) szavazati jogának gyakorlását a hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatósága – a kérelem benyújtását megelőző öt éven belül – felfüggesztette,

b) minősített befolyással rendelkezik (vagy rendelkezett), vezető állású személy (vagy az volt) olyan befektetési vállalkozásban, pénzügyi intézményben vagy biztosítóban,

ba) amely esetében a fizetőképтелenséget kizárólag a hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóság által alkalmazott intézkedéssel lehetett elkerülni, és akinek személyes felelősségét e helyzet kialakulásáért jogerős bírósági vagy hatósági határozat megállapította, vagy

bb) amelyet fel kellett számolni, és akinek személyes felelősségét e helyzet kialakulásáért jogerős bírósági vagy hatósági határozat megállapította,

c) súlyosan vagy rendszeresen megsértette e törvény vagy más, a befektetési vállalkozás gazdálkodására vonatkozó jogszabály előírásait, és ezt a hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóság, más hatóság vagy bíróság öt évnél nem régebben kelt jogerős határozatban megállapította.

(6) A Felügyelet a minősített befolyás megszerzésének vagy a minősített befolyás mértéke növelésének engedélyezését megtagadja, ha a kérelmező, a befolyással rendelkező az (1)-(5) bekezdésekben meghatározott feltételeknek nem felel meg.”

(9) A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény 5. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (4) és (5) bekezdés számozása (5) és (6) bekezdésre módosul:

„(4) Az állami adóhatóságtól beszerezhető adóigazolással egyenértékű, ha az adózó szerepel a köztartozásmentes adózói adatbázisban.”

(10) A viszontbiztosítókról szóló 2007. évi CLIX. törvény 53. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„53. § (1) Aki viszontbiztosító részvénytársaságban olyan mértékű részesedést kíván szerezni, amellyel eléri vagy meghaladja a minősített befolyás minimális mértékét, vagy minősített befolyását úgy kívánja módosítani, hogy tulajdoni részesedése vagy szavazati joga elérje vagy meghaladja a 20, 33 vagy 50 százalékos határértéket, köteles a szerződés megkötéséhez a Felügyelet előzetes engedélyét beszerezni. A tulajdonjoghoz, illetve a szavazati joghoz kapcsolódó, annak arányát meghaladó előnyöket biztosító megállapodás kizárólag a Felügyelet engedélyével köthető.

(2) A kérelemnek tartalmaznia kell a viszontbiztosító megnevezését, a meglévő és a megszerezni kívánt részesedés – a 3. § (1) bekezdésének 7. és 30. pontját, valamint a Bszt. 37/A. §-ának (2)-(6) bekezdésében foglaltakat is figyelembe vevő – nagyságát.

(3) A részesedésszerzés engedélyezése iránti kérelemhez – a (7)-(8) bekezdésben foglalt eltéréssel – a (2) bekezdésben foglaltakon túl mellékelni kell:

a) a kérelmező, illetve a kérelmező vállalkozásban minősített befolyással rendelkező 3. § (1) bekezdésének 3. pontjában meghatározott azonosító adatait;

b) természetes személy kérelmező esetén harminc napnál nem régebbi hatósági erkölcsi bizonyítványt, vagy a kérelmező személyes joga szerinti ennek megfelelő okiratot;

c) természetes személy kérelmező, a kérelmező vállalkozásban minősített befolyással rendelkező természetes személy esetén arról szóló nyilatkozatát, hogy személyével kapcsolatban más kizáró ok nem áll fenn;

d) nem természetes személy kérelmező esetén a kérelem benyújtásakor hatályos létesítő okiratát, harminc napnál nem régebbi okirati igazolást arról, hogy a személyes joga szerinti bejegyzése, nyilvántartásba vétele megtörtént, nem áll csőd-, felszámolási vagy végelszámolási eljárás alatt, továbbá nyilatkozatot arról, hogy vezető állású személyével szemben kizáró okok nem állnak fenn;

e) harminc napnál nem régebbi okirati igazolást arról, hogy a kérelmező személyes joga szerinti hatáskörrel rendelkező adóhatósággal, vámhatósággal, társadalombiztosítási szervvel szemben nincs tartozása;

f) a minősített befolyás megszerzéséhez szükséges pénzügyi forrás törvényes eredetének igazolását;

g) nyilatkozatot arról, hogy a kérelmező egyéb tulajdonosi érdekeltsége és tevékenysége nem veszélyezteti a pénzügyi intézmény működését, továbbá hogy milyen – az Szm. szerinti – függő és jövőbeni kötelezettségei vannak;

h) a tulajdonszerzésre, illetve a szavazati joghoz kapcsolódó jelentős előnyöket biztosító megállapodásra tett szerződéses ajánlatot;

i) nem természetes személy kérelmező esetén a kérelmező tulajdonosi szerkezetének részletes leírását;

j) a 22. § h) és i) pontjában meghatározott nyilatkozatokat;

k) a kérelmező teljes bizonyító erejű magánokiratban foglalt nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy hozzájárul az engedély iránti kérelemhez – a (7)-(8) bekezdésben foglalt eltéréssel – mellékelt iratban foglaltak valódiságának a Felügyelet által megkeresett szervek útján történő ellenőrzéséhez.

(4) Az állami adóhatóságtól beszerezhető adóigazolással egyenértékű, ha az adózó szerepel a köztartozásmentes adózói adatbázisban.

(5) A részesedésszerzés feltétele, hogy a kérelmező – közvetlen részesedésszerzés esetén – a részesedésszerzéshez szükséges tőke pénzbeli részét valamely tagállamban bejegyzett hitelintézetnél helyezze el.

(6) Ha a kérelmező harmadik országbeli biztosító, viszontbiztosító, hitelintézet vagy befektetési társaság, a (3) és (5) bekezdésben foglaltakon kívül a kérelemhez mellékelni kell a székhely szerinti állam illetékes felügyeleti hatóságának arra vonatkozó igazolását, illetve nyilatkozatát, hogy a vállalkozás a tevékenység végzésére vonatkozó szabályok betartásával működik.

(7) Ha a Magyarországon bejegyzett nem természetes személy a (3) bekezdés *d)* pontjában meghatározott okiratokat a kérelemhez nem csatolja, a Felügyelet az adatok szolgáltatása érdekében megkeresi a nem természetes személy bejegyzéséről nyilvántartást vezető szervet.

(8) Ha az a kérelmező, amelynek személyes joga a magyar, a kérelemhez nem csatolja a (3) bekezdés *e)* pontja szerinti okiratot, a Felügyelet megkeresi a köztartozásról nyilvántartást vezető szervet. A megkeresett szerv az adatszolgáltatás során arról tájékoztatja, hogy a kérelmezőnek van-e meg nem fizetett, lejárt köztartozása.”

Hatályon kívül helyező rendelkezések

64. § (1) Az Áfa tv.

a) 13. §-ának (4) bekezdése,

b) 95. §-ának (8) és (10) bekezdésében, 154. §-ának (2) bekezdésében, 155. §-ának (1) bekezdésében és 158. §-ának (1) bekezdésében a „határozattal” szövegrész és

c) 268. §-ának *c)* pontja

hatályát veszti.

(2) Az Art. *1. számú mellékletének I./B/3. d)* pontja hatályát veszti.

(3) E § (1) és (2) bekezdése, valamint az 1-60., 62. és 63. §-ok 2010. január 3. napján hatályukat veszítik. E bekezdés 2010. január 4. napján hatályát veszti.

Átmeneti rendelkezések

65. § Azokban az esetekben, amelyekben az utas által az utazásszervezőnek fizetett előleg jóváírása, kézhezvétele 2010. január 1. napját megelőzően történt, és az utazásszervezési szolgáltatás nyújtásának teljesítése 2009. december 31. napját követi, utasnak 2010. január 1. napjától kezdődően is azt kell tekinteni, aki (amely) az Áfa tv. 2009. december 31. napján hatályos 206. § (1) bekezdésének *c)* pontja szerint minősül utasnak.

66. § Azokban az esetekben, amelyekben az adó-visszatérítetésre jogosító ügyletet még 2010. január 1. napját megelőzően teljesítették, és az adóval növelt ellenértéket legkésőbb 2010. szeptember 30. napjáig maradéktalanul megtérítik, az Áfa tv. 2009. december 31. napján hatályos 248. §-ának (1) bekezdése is alkalmazható.

67. § (1) Ha a belföldön nyilvántartásba vett adóalany e törvény hatálybalépésének napjáig az állami adóhatóságnak arról nyilatkozott, hogy az Áfa tv. 86. §-a (1) bekezdésének *j)* és *k)* pontja alá tartozó lakóingatlan értékesítését adókötelessé teszi, nyilatkozatát e törvény hatálybalépésének napjától számított 30 napon belül a lakóingatlan értékesítésére vonatkozóan – az Áfa tv. e törvénnyel megállapított 88. §-ának (4) bekezdésére tekintettel – megváltoztathatja. A lakóingatlan-értékesítés adó alóli mentességére vonatkozó nyilatkozat e törvény hatálybalépésének napjától kezdődően alkalmazandó.

(2) Ha a belföldön nyilvántartásba vett adóalany e törvény hatálybalépésének napjáig az Áfa tv. 88. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja szerint az adókötelessé tételről nem tett nyilatkozatot, e törvény hatálybalépésének napjától számított 30 napon belül nyilatkozhat arról, hogy az Áfa tv. 86. §-a (1) bekezdésének *j)* és *k)* pontja alá tartozó ingatlanok értékesítését – az Áfa tv. e törvénnyel megállapított 88. §-ának (4) bekezdésére tekintettel – a lakóingatlan-értékesítés kivételével teszi adókötelessé. A nyilatkozat e törvény hatálybalépésének napjától kezdődően alkalmazandó.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett nyilatkozatot legkésőbb a határidő utolsó napján kell az adóhatósághoz benyújtani vagy postára adni. A határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye.

68. § (1) Abban az esetben, ha e törvény hatálybalépésének napja előtt a szolgáltatásnyújtás teljesítését megelőzően olyan előlegfizetés történt, amelyhez fizetendőadó-megállapítási kötelezettség kapcsolódott, de e törvény hatálybalépésének napján vagy azt követően a szolgáltatásnyújtás teljesítése már nem esik az Áfa tv. területi hatálya alá, az előleg utáni fizetendőadó-megállapítási kötelezettség és az ehhez fűződő egyéb, az Áfa tv.-ben szabályozott kötelezettség és jogosultság megszűnik.

(2) Abban az esetben, ha az (1) bekezdés végrehajtása önellenőrzést igényel, az önellenőrzés pótlékmentesen végezhető el.

Sólyom László
köztársasági elnök

Dr. Katona Béla
az Országgyűlés elnöke

1. melléklet a 2009. évi... törvényhez

1. Az Áfa tv. 4. számú mellékletének 25. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„25. A 18/b. alpont szerinti esetben a kiraktározási okmány benyújtásával egyidejűleg a vámhatóságnak be kell mutatni a termék értékesítéséről kibocsátott eredeti számlát vagy annak hiteles másolatát, és csatolni kell az erről készített másolatot 2 példányban. Ha azonban a kiraktározás indítványozásakor a termék értékesítésének teljesítése még nem fejeződött be, vagy befejeződött ugyan, de a számla kibocsátása később történik, a kiraktározási okmány benyújtásával egyidejűleg

a) jövedéki termék esetében, ha a kiraktározás egyúttal megvalósít olyan tényállást, amelyhez a Jöt. haladéktalan okiratkibocsátási kötelezettséget fűz, akkor ennek az okiratnak,

b) egyéb, az a) pont alá nem tartozó esetekben pedig a Számv. tv. rendelkezései szerint szigorú számadás alá vont számviteli bizonylatként kezelt szállítólevélnek eredeti példányát vagy annak hiteles másolatát kell a vámhatóságnak bemutatni, és csatolni kell az erről készített másolatot 2 példányban, kivéve, ha az a) pont szerinti okirat – a Jöt. rendelkezései alapján – egyébként is a vámhatóság rendelkezésére áll. Az első mondatban foglalt kötelezettséget azonban – az előzőektől függetlenül – legkésőbb a termék adójogi helyzete rendezésének igazolására megállapított határidőn [38. pont] belül pótolni kell.”

2. Az Áfa tv. 4. számú melléklete a 40. pont után a következő 41-43. pontokkal egészül ki:

„41. Az üzemeltető kérelmére a vámhatóság a raktár adóraktározási eljárás céljára történő engedélyezése során vagy azt követően engedélyezheti az adóraktározási eljárás egyszerűsített végrehajtását is (a továbbiakban: egyszerűsített adóraktározási eljárás), amelynek engedélyezési és működtetési feltételei megegyeznek a Vámvégrehajtási-rendelet 272-274. cikkeiben meghatározott, a helyi vámkezelési eljárás keretében történő vámraktározás engedélyezési és működtetési feltételeivel.

42. Egyszerűsített adóraktározási eljárás alkalmazásának esetében e melléklet hivatkozott rendelkezéseit a következő eltérésekkel kell alkalmazni:

a) a 9. pont egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül a beraktározás az adóraktár üzemeltetőjénél indítványozható;

b) a 11. ponttól eltérően a beraktározási okmányt 2 példányban kell benyújtani;

c) a 12. pontban meghatározott okirat-bemutatói kötelezettséget az adóraktár üzemeltetője felé kell teljesíteni, továbbá az erről készített másolatot 1 példányban az adóraktár üzemeltetőjének kell csatolni, aki (amely) köteles azt megőrizni;

d) a 13. pontban meghatározott kötelezettséget az adóraktár üzemeltetője felé kell teljesíteni;

e) a 14. és 28. pont egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül a vámhatóság áruvizsgálatot az egyszerűsített adóraktározási eljárás hatálya alá vont termék tekintetében tart;

f) a 15. és 16. pont nem alkalmazandó;

g) a 17. pont egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül az értékesítőnek az értékesítéséről szóló számla hiteles másolatát az adóraktár felügyeletét ellátó vámszervnek nem kell megküldeni;

h) a 21. pont egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül a kiraktározás az adóraktár üzemeltetőjénél indítványozható;

i) a 23. ponttól eltérően a kiraktározási okmányt 2 példányban kell benyújtani;

j) a 24. pontban meghatározott kötelezettséget az adóraktár üzemeltetője felé kell teljesíteni;

k) a 25. pontban meghatározott, a kiraktározás feltételeként szabott okirat-bemutatói kötelezettséget az adóraktár üzemeltetője felé kell teljesíteni, továbbá az erről készített másolatot 1 példányban az adóraktár üzemeltetőjének kell csatolni, aki (amely) köteles azt megőrizni;

- l)* a 27. pontban meghatározott kötelezettséget az adóraktár üzemeltetője felé kell teljesíteni;
- m)* a 29. és 30. pont nem alkalmazandó;
- n)* a 31-33. pontokban foglalt rendelkezések mellett az adóraktár üzemeltetője nyilvántartásának tartalmaznia kell a *b)-d)*, *g)* és *i-k)* pontok szerint rendelkezésére bocsátott adatokat is.

43. A 42. pontban foglaltakon túl, egyszerűsített adóraktározási eljárás alkalmazásának esetében

a) a beraktározás az adóraktár üzemeltetője nyilvántartásában való bejegyzéssel – mint beraktározás – történik, ennek tényét az időpont megjelölésével együtt az adóraktár üzemeltetője a beraktározási okmányon is feltünteti, amelynek egyik példányát a beraktározó, másik példányát az adóraktár üzemeltetője köteles megőrizni;

b) a kiraktározás az adóraktár üzemeltetője nyilvántartásában való bejegyzéssel – mint kiraktározás – történik, ennek tényét az időpont megjelölésével együtt az adóraktár üzemeltetője a kiraktározási okmányon is feltünteti, amelynek egyik példányát a kiraktározó, másik példányát az adóraktár üzemeltetője köteles megőrizni;

c) az adóraktár üzemeltetője köteles a beraktározás [*a)* pont], illetőleg a kiraktározás [*b)* pont] tényével egyidejűleg az adóraktár felügyeletét ellátó vámszervet értesíteni;

d) az adóraktár üzemeltetője köteles az értékesítésről szóló számla hiteles másolatának kézhezvételével egyidejűleg az adóraktár felügyeletét ellátó vámszervet értesíteni, ha az adóraktárban tárolt terméket értékesítették [17. pont].”

2. melléklet a 2009. évi ...törvényhez

Az Áfa tv. a 8. számú melléklet után a következő 8/A. számú melléklettel egészül ki:

„8/A. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez

A 244. § (2) bekezdése b) pontjának alkalmazása alá tartozó államok

1. Liechtensteini Hercegség
2. Svájci Államszövetség”

3. melléklet a 2009. évi ... törvényhez

Az Art. 1. számú mellékletének I/B/3/e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„e) A közösségi adószámmal rendelkező, általános forgalmiadó-alanynak nem minősülő jogi személy, a kizárólag adólevonásra nem jogosító tevékenységet folytató adóalany, az alanyi adómentességet választó adóalany, a kizárólag mezőgazdasági tevékenységet folytató, különleges jogállású adóalany, valamint az egyszerűsített vállalkozói adó alanya a közösségi kereskedelemmel kapcsolatos ügyletet az adófizetési kötelezettség keletkezését követő hó 20. napjáig vallja be, és az ügylethez kapcsolódó általános forgalmi adófizetési kötelezettségének a bevallás benyújtásával egyidejűleg tesz eleget. Nem kell bevallást tenni arról az időszakról, amelyben az adózó közösségi kereskedelmet nem folytatott. A közösségi adószámmal rendelkező, általános forgalmiadó-alanynak nem minősülő jogi személy azt a Közösségen kívül letelepedett adóalanytól igénybevett szolgáltatást, amely után az adófizetési kötelezettség őt terheli, az adófizetési kötelezettség keletkezését követő hó 20. napjáig vallja be, és az ügylethez kapcsolódó általános forgalmi adófizetési kötelezettségének a bevallás benyújtásával egyidejűleg tesz eleget.”

4. melléklet a 2009. évi... törvényhez

Az Art. a 7. számú melléklet után a következő 8. számú melléklettel egészül ki:

„8. számú melléklet a 2003. évi XCII. törvényhez

Az összesítő nyilatkozat

1. A) Az általános forgalmiadó-alany nyilatkozik:

a) az állami adóhatóság által megállapított közösségi adószámáról, valamint az általános forgalmi adóról szóló törvény 89. §-ának (4) bekezdése szerinti ügylet teljesítése esetén az általános forgalmiadó-alanynak azon, az Európai Közösség más tagállamának hatósága által megállapított adószámáról, ahol ezen ügylet tekintetében adófizetésre kötelezett,

b) a vevő és az eladó, illetve a szolgáltatást nyújtó és szolgáltatást igénybe vevő adószámáról,

c) az Európai Közösség más tagállamában adószámmal rendelkező beszerző részére teljesített, az általános forgalmi adóról szóló törvény 89. §-ának (1), (3) és (4) bekezdései hatálya alá tartozó termékértékesítésről (ideértve azt az esetet is, amikor a közvetett vámjogi képviselő az importáló helyett, de saját nevében tesz bevallást az importáló által teljesített termékértékesítésről),

d) az Európai Közösség más tagállamában adószámmal rendelkező beszerző részére teljesített azon termékértékesítésről, melyet részére az általános forgalmi adóról szóló törvény 52. §-ának megfelelő Közösségen belüli beszerzéseként értékesítettek, valamint az Európai Közösség más tagállamában adószámmal rendelkező értékesítőtől megvalósított azon termékbeszerzéséről, melyet részére az általános forgalmi adóról szóló törvény 52. §-ának megfelelően teljesítettek,

e) az Európai Közösség más tagállamában adószámmal rendelkező adóalany vagy adószámmal rendelkező általános forgalmiadó-alanynak nem minősülő jogi személy részére teljesített, az általános forgalmi adóról szóló törvény 37. §-ának hatálya alá eső azon szolgáltatásnyújtásról, amely adóköteles a teljesítési hely szerinti tagállamban, és amely után az igénybevevő az adófizetésre kötelezett,

f) az Európai Közösség más tagállamában adószámmal rendelkező adóalanytól megvalósított termékbeszerzéséről, illetve az általános forgalmi adóról szóló törvény 37. §-ának hatálya alá eső azon szolgáltatás igénybevételeéről, amely után beszerzőként, igénybevevőként adófizetésre kötelezett,

g) a c)-f) pontokban meghatározott ügyletek általános forgalmi adó nélkül számított összesített ellenértékéről beszerzőnkénti, igénybevevőnkénti (értékesítőnkénti, nyújtónkénti) részletezésben, illetve az általános forgalmi adóról szóló törvény 89. §-ának (4) bekezdése hatálya alá tartozó ügyletek összesített ellenértékéről,

h) az általános forgalmi adóról szóló törvény 77. §-a szerinti utólagos adóalap csökkentés esetén a korrekció összegéről (összesítő nyilatkozat).

B) Az összesítő nyilatkozatot a havi általános forgalmi adó bevallásra kötelezett adóalany havonta, a tárgyhónapot követő hónap 20. napjáig, a negyedéves általános forgalmi adó bevallásra kötelezett adóalany negyedévente, a tárgynegyedévet követő hónap 20. napjáig nyújtja be az állami adóhatósághoz.

C) A rá irányadó általános forgalmi adó bevallási gyakoriságtól függetlenül, az adóalanynak a negyedéves gyakoriságú összesítő nyilatkozatról havi gyakoriságú összesítő nyilatkozatra kell áttérnie, ha az általános forgalmi adóról szóló törvény 89. §-ának (1) és (4) bekezdésében meghatározott termékértékesítés, valamint a 91. §-ának (2) bekezdése szerinti termékértékesítésnek megfelelő termékértékesítés tárgynegyedévre vonatkozó, általános forgalmi adó nélkül számított összesített ellenértéke meghaladja a 100 000 eurónak megfelelő pénzüsszeget. Ebben az esetben az

áttéréssel érintett időszakra vonatkozó összesítő nyilatkozatot a tárgynegyedév első napjától az értékhatár meghaladásának hónapja utolsó napjáig tartó időszakról, ezen időszakot követő hónap 20. napjáig kell benyújtani. Az e pontban euróban meghatározott összeg forintra való átváltására az általános forgalmi adóról szóló törvény átváltási árfolyamról szóló 256. §-át kell alkalmazni.

D) Ha a C) pont szerinti áttérést követő négy naptári negyedévben az adózó nem haladja meg az ott meghatározott értékhatárt, és a negyedik naptári negyedévet követő adómegállapítási időszakra nem havi általános forgalmi adó bevallásra kötelezett, a negyedik naptári negyedévet követő adómegállapítási időszakra negyedéves gyakoriságú összesítő nyilatkozatot nyújt be.

2. A közösségi adószámmal rendelkező, általános forgalmiadó-alanynak nem minősülő jogi személy, a kizárólag adólevonásra nem jogosító tevékenységet folytató adóalany, az alanyi adómentességet választó adóalany, a kizárólag mezőgazdasági tevékenységet folytató, különleges jogállású adóalany, valamint az egyszerűsített vállalkozói adó alanya a közösségi kereskedelemmel kapcsolatos ügyletről az összesítő nyilatkozatot havonta, az ügylet teljesítését követő hó 20. napjáig az 1. A) és a 3. A) pontban foglalt rendelkezés megfelelő alkalmazásával nyújtja be.

3. A) Az 1. és 2. pontban meghatározott közösségi kereskedelemmel kapcsolatos ügyletről (összegekről) arra az időszakra vonatkozóan kell összesítő nyilatkozatot tenni, amelynek során az adófizetési kötelezettség keletkezett. Az 1. A) pont h) alpontjában meghatározott összeget arra az időszakra vonatkozó összesítő nyilatkozatban kell szerepeltetni, amelyben a terméket beszerző személy az általános forgalmi adóról szóló törvény 77. §-a szerinti utólagos adóalap csökkentés esetén a korrekció összegéről értesítést kapott.

B) Ha az 1. pontban meghatározott adóalany az 1. számú melléklet I./B/3. pontjában foglalt rendelkezések szerint közösségi adószám megállapítása miatt vagy más okból évesről negyedéves vagy havi, illetve negyedévesről havi általános forgalmi adó bevallásra tér át, és a közösségi kereskedelemmel kapcsolatos ügylet alapján az adófizetési kötelezettsége az áttéréssel érintett bevallással le nem fedett időszak tekintetében keletkezik, az összesítő nyilatkozatot az adóalany a bevallással egyidejűleg nyújtja be.

4. A) Nem kell összesítő nyilatkozatot tenni arra az időszakra, amelyben az adózó közösségi kereskedelmet nem folytatott.

B) Az összesítő nyilatkozat a jogkövetkezmények szempontjából bevallásnak minősül.

C) Az összesítő nyilatkozatot az adózó az állami adóhatóság által rendszeresített elektronikus úrlapon, elektronikus úton terjeszti elő az állami adóhatósághoz.

5. E melléklet alkalmazásában az „adószám” kifejezés alatt – eltérően a 178. § 1. pontjában meghatározottaktól – az Európai Közösségnek a Magyar Köztársaságon kívüli tagállamai esetében az érintett tagállamban általános forgalmi adó fizetésére kötelezettként hatósági nyilvántartásba vett egyedi azonosítására szolgáló olyan betűből és/vagy számból álló jelet kell érteni, amely az érintett tagállam joga szerint tartalmában megfelel a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK tanácsi irányelv 215. cikkének.”

5. melléklet a 2009. évi... törvényhez

Az Art. a 8. számú melléklet után a következő 9. számú melléklettel egészül ki:

„9. számú melléklet a 2003. évi XCII. törvényhez

I. A hozzáadottértékadó-visszatérítetési kérelemmel kapcsolatos eljárás egyes kérdéseiről

1. A belföldön letelepedett adóalanynak az Európai Közösség valamely más tagállamában felszámított hozzáadottérték-adó visszatérítésre vonatkozó, a 2008/9/EK tanácsi irányelv alapján érvényesíthető kérelmével (a továbbiakban: adó-visszatérítetési iránti kérelem) kapcsolatos ügyben e törvény rendelkezéseit az e címben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

2. A) Belföldön letelepedett adóalany az a személy, aki (amely) abban az időszakban, amelyre az adó-visszatérítetési kérelem vonatkozik, az általános forgalmi adóról szóló törvény alkalmazásában belföldön gazdasági céllal letelepedett vagy belföldön lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel rendelkező adóalany.

Nem jogosult a visszatérítetési eljárásban igényt előterjeszteni az a belföldön letelepedett adóalany, aki (amely)

a) kizárólag olyan, az általános forgalmi adóról szóló törvény 85-86. §-ában és 87. §-ának a) pontjában meghatározott tevékenységet végez, amely az általános forgalmi adó levonására nem jogosítja, vagy

b) alanyi adómentességet választott, vagy

c) kizárólag mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalanynak minősül az általános forgalmi adóról szóló törvény XIV. fejezete szerint.

B) A visszatérítetési tagállama – a Magyar Köztársaság kivételével – az Európai Közösség azon tagállama, amelyben a hozzáadottérték-adót az A) pontban meghatározott adóalanyra az ebben a tagállamban számára más adóalany által végzett termékértékesítéshez, szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódóan, vagy az ebbe a tagállamba irányuló termékimporthoz kapcsolódóan felszámították.

C) A visszatérítetési időszak a visszatérítetési tagállama által a 2008/9/EK tanácsi irányelv 16. cikkének megfelelően meghatározott időszak, amelyre az adó-visszatérítetési kérelem vonatkozik.

D) A hozzáadottérték-adó fogalmára az általános forgalmi adóról szóló törvény 258. §-ának (1) bekezdését és 9. számú mellékletét kell alkalmazni.

3. A) Az adózó a visszatérítetési tagállamában felszámított hozzáadottérték-adó visszatérítetési iránti kérelmét a visszatérítetési időszakot követő naptári év szeptember 30-ig az állami adóhatósághoz elektronikus úton, az állami adóhatóság által magyar és angol nyelven rendszeresített elektronikus űrlapon terjeszti elő.

B) A kérelemben közölt információkat az adózó az Európai Közösség bármely hivatalos nyelvén megjelölheti. Ha a visszatérítetési tagállama meghatározza, hogy a kérelemben foglalt információt milyen nyelven (nyelveken) kell megjelölni, a kérelmet az e tagállam rendelkezésének megfelelő nyelven (nyelveken) kell kitölteni.

4. A) A kérelem akkor minősül benyújtottnak, ha azt az adózó a 3. A) pont szerinti formában, a külön jogszabályban megállapított kötelező adattartalommal és az Európai Közösség valamely

hivatalos nyelven terjeszti elő. Ha a visszatéríttetés tagállama a 2008/9/EK tanácsi irányelv 11. cikkében foglaltakat alkalmazza, és erről az állami adóhatóságot a 1798/2003/EK tanácsi rendelet 34a cikk (3) bekezdésének megfelelően értesíti, a benyújtottság feltétele a tevékenységek 2008/9/EK tanácsi irányelv 11. cikkének megfelelő megjelölése is.

B) A benyújtottnak minősülő kérelem érkeztetésének tényéről és időpontjáról az állami adóhatóság az adózót elektronikus úton, haladéktalanul értesíti.

5. A) A kérelmet az állami adóhatóság az érkeztetésének napjától számított 15 napon belül elutasítja, ha az adózó a 2. A) pontban meghatározott bármely kizáró feltétel hatálya alá tartozik.

B) A kérelem az A) pontban meghatározottakon kívül más okból nem utasítható el, hiánypótlásra felhívásnak, az eljárás felfüggesztésének az elsőfokú eljárásban nincs helye.

C) A kérelmet elutasító határozatot az állami adóhatóság elektronikus úton közli az adózóval.

6. A) Ha a kérelem elutasításának az 5. A) pontban megjelölt okból nincs helye, az állami adóhatóság az adózó kérelmét az érkeztetéstől számított 15 napon belül az 1798/2003/EK tanácsi rendelet 34a cikk (1) bekezdése szerint továbbítja a visszatéríttetés tagállama illetékes hatóságának. Ha az adózó az állami adóhatóság nyilvántartása szerint a 2. A) pontban meghatározott feltételeknek megfelel, de a visszatéríttetési időszak valamely napján adószámmal nem rendelkezett, e tényről és az adószám törlésének – és ha ismert, az új adószám megállapításának – időpontjáról, valamint az adószám törlésének okáról a visszatéríttetés tagállama illetékes adóhatóságát a kérelem továbbításával egyidejűleg, elektronikus úton tájékoztatja.

B) A kérelem továbbítása ellen jogorvoslati eljárásnak kérelemre nincs helye. Ha az adóhatóság a kérelem továbbítását követően az adó-megállapításhoz való jog elévülési idején belül hivatalból folytatott jogorvoslati eljárásban megállapítja, hogy a kérelem továbbítása jogszabályba ütközött, erről elektronikus úton tájékoztatja a visszatéríttetés tagállamának illetékes hatóságát és ezzel egyidejűleg az adózót is.

7. A) Ha a 4. B) pont szerinti elektronikus értesítést követően az adó-visszatéríttetési kérelemben megjelölt levonható arány az általános forgalmi adóról szóló törvény 123. §-ának és 5. számú mellékletének alkalmazásával kiigazításra kerül, az adózónak módosítania kell a kérelemmel érvényesített összeget.

B) A módosítást az adózó a kiigazítással érintett adó-visszatéríttetési időszakot követő naptári évben előterjesztett adó-visszatéríttetési kérelemben, ilyen kérelem hiányában az állami adóhatósághoz elektronikus úton előterjesztett nyilatkozatban (kiigazítási nyilatkozat) érvényesítheti.

C) Kiigazítási nyilatkozat előterjesztésére szolgáló elektronikus űrlapra, a nyilatkozatban közölt információ nyelvi követelményeire a 3. pont rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni. A kiigazítási nyilatkozat akkor minősül benyújtottnak, ha azt az adózó az e pontban meghatározott formában, az Európai Közösség valamely hivatalos nyelven és a külön jogszabályban meghatározott kötelező adattartalommal terjeszti elő.

D) A benyújtottnak minősülő kiigazítási nyilatkozatot az állami adóhatóság érdemi vizsgálat nélkül, elektronikus úton haladéktalanul továbbítja a kérelemben megjelölt visszatéríttetés tagállama

illetékes hatóságának és ezzel egyidejűleg elektronikus úton értesíti az adózót a nyilatkozat érkeztetésének tényéről, időpontjáról.

8. A csoportos adóalanyiság időszaka alatt, illetve a csoportos adóalanyiság időszakára vonatkozóan előterjesztett visszatérítetési kérelem (kiigazítási nyilatkozat) esetén a 2. A) pont alkalmazásában a tag minősül belföldön letelepedett adóalanynak. A tag, mint belföldön letelepedett adóalany visszatérítetési kérelme (kiigazítási nyilatkozata) 6. A) pont szerinti továbbításával egyidejűleg az állami adóhatóság elektronikus úton tájékoztatja a visszatérítetési tagállama illetékes adóhatóságát arról, hogy

a) a tag – kérelem előterjesztésekor érvényes, illetve a visszatérítetési időszakra vonatkozó – magyarországi hozzáadottértékadó-azonosítója csoportazonosító szám, és

b) a tag a visszatérítetési kérelem (kiigazítási nyilatkozat) előterjesztésére a csoportos adóalanyiságtól függetlenül jogosult.

9. A) Az adó-visszatérítetési kérelem, valamint a 7. pontban meghatározott kiigazítási nyilatkozat kötelező és választható adattartalmát, formátumát, kitöltésének módját külön jogszabály állapítja meg.

B) E cím alkalmazásában az ügyfélkapun és a központi elektronikus szolgáltató rendszeren keresztül történő, az e törvény 5. § (3) bekezdésének megfelelő elektronikus kapcsolattartás szabályait kell alkalmazni.

II. A Közösség más tagállamában, illetve harmadik államban letelepedett adóalany általános forgalmiadó-visszatérítetési jogának a Magyar Köztársaságban történő érvényesítésével kapcsolatos eljárás egyes kérdéseiről

1. Az általános forgalmi adóról szóló törvényben meghatározott, a Közösség más tagállamában vagy harmadik államban letelepedett adóalany (a továbbiakban együtt: adózó) adó-visszatérítetési kérelmével, kiigazítási nyilatkozatával (a továbbiakban: kérelem) kapcsolatos eljárásban e törvény rendelkezéseit az e címben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

2. E cím alkalmazásában:

a) elektronikus kapcsolattartás: az ügyfélkapun és a központi elektronikus szolgáltató rendszeren keresztül történő, az e törvény 5. § (3) bekezdése szerinti elektronikus kapcsolattartási mód;

b) elektronikus levélcímen való kapcsolattartás: az elektronikus kapcsolattartástól különböző olyan kapcsolattartási mód, amely esetén

ba) az állami adóhatóság a kérelemmel kapcsolatos döntését és egyéb értesítését a közigazgatási felhasználásra vonatkozó követelményeknek megfelelő elektronikus aláírással ellátva az adózó kérelmében megjelölt elektronikus levélcímére küldi meg, illetve

bb) az adózó azon beadványát, amelyet nem a letelepedés tagállamának adóhatósága útján terjeszt elő az állami adóhatósághoz, az adózó a kérelmében megjelölt elektronikus levélcíméről az állami adóhatóság által kijelölt elektronikus levélcímre küldi meg;

c) ha az adózó vagy képviselője a kérelem beérkezése napján az állami adóhatóság nyilvántartása alapján

ca) rendelkezik az e törvény 17. § (5) bekezdése szerinti regisztrációval és ezt az állami adóhatósághoz bejelentette, az eljárásban az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint kell eljárni,

cb) nem felel meg a ca) alpontban meghatározott feltételnek, az eljárásban az adózó választása szerint az elektronikus kapcsolattartás vagy az elektronikus levélcímen való kapcsolattartás szabályai szerint kell eljárni.

3. Az állami adóhatóság a 2. c) pont *ca)* alpontban foglaltaknak megfelelő adózó kérelmének az általános forgalmi adóról szóló törvény 251/D. § (2) bekezdése szerinti beérkezése tényéről és időpontjáról az adózót a beérkezés napját követő 2 napon belül értesíti. Az értesítéssel egyidejűleg az állami adóhatóság tájékoztatja az adózót a főbb eljárási szabályokról (így különösen a határidőkről és a hatósággal való kapcsolattartás módjairól).
4. A 2. c) pont *cb)* alpont szerinti adózó esetén az állami adóhatóság a 3. pont szerinti értesítést és tájékoztatást elektronikus kapcsolattartás útján küldi meg az adózónak. Ez esetben az állami adóhatóság a 2. b) pont *bb)* alpont szerinti elektronikus levélcíméről, valamint arról is tájékoztatja az adózót, hogy nyilvántartása szerint sem az adózó, sem a képviselője nem felel meg a 2. c) pont *ca)* alpontban foglalt feltételnek.
5. Az adózó a 2. c) pont *cb)* alpont szerinti választását a kérelem beérkezésének napját követő 15 napon belül, elektronikus levélcímen való kapcsolattartás útján közli az állami adóhatósággal. Ha az adózó az elektronikus kapcsolattartás választásáról nyilatkozott, az adózónak vagy képviselőjének a kérelem beérkezésének napját követő 30 napon belül kell teljesítenie az e törvény 17. § (5) bekezdése szerinti bejelentést az állami adóhatósághoz. A választás bejelentésére, illetve a 17. § (5) bekezdés szerinti nyilatkozat teljesítésére előírt határidő jogvesztő, igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye.
6. Ha az adózó az 5. pont szerinti választásáról nyilatkozatot nem, vagy késedelmesen tesz, illetve az 5. pont szerinti bejelentést az adózó vagy képviselője nem, vagy késedelmesen teljesíti, a kérelemmel kapcsolatos elsőfokú eljárásban az elektronikus levélcímen való kapcsolattartás szabályait kell alkalmazni.
7. Ha az adózó a kérelemben megjelölt elektronikus levélcím megszűnését az állami adóhatóságnak bejelenti, a bejelentést követően az eljárásban az elektronikus levélcímen való kapcsolattartás szabályai nem alkalmazhatók. A bejelentést követően az állami adóhatóság döntéseit, egyéb értesítéseit postai úton közli az adózóval, az adózó beadványait postai úton vagy személyesen közli az állami adóhatósággal.
8. Ha az állami adóhatóság az adózó bejelentése hiányában a rendelkezésére álló adatokból megállapítja, hogy az adózó kérelemben megjelölt elektronikus levélcímén a kapcsolattartás technikai vagy egyéb okból nem lehetséges (a továbbiakban: sikertelen közlés), a 7. pontban foglalt rendelkezéseket a sikertelen közlés megállapítását követően kell alkalmazni. A sikertelen közléssel érintett döntést, egyéb értesítést az állami adóhatóság a sikertelen közlés tényének megállapításáról szóló döntéssel egyidejűleg, postai úton közli az adózóval. A sikertelen közlés tényének megállapítása ellen nincs helye jogorvoslatnak.
9. Elektronikus levélcímen való kapcsolattartás esetén
- a)* az állami adóhatóság 2. b) pont *ba)* alpontnak megfelelően elküldött döntését, egyéb értesítését az elküldés napjától számított ötödik napon kell közöltnek tekinteni; illetve
 - b)* az adózó 2. b) pont *bb)* alpontnak megfelelően elküldött beadványát az állami adóhatósághoz való beérkezése napján kell benyújtottnak tekinteni.
10. Az állami adóhatóság a döntése, egyéb értesítése közlésének napjáról, illetve a beadvány benyújtása napjáról az adózót elektronikus levélcímen való kapcsolattartás útján haladéktalanul értesíti.
11. Az elektronikus levélcímen való kapcsolattartás útján folytatott eljárásra az e címben nem szabályozott kérdésekben – az elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó, valamint az e törvény 7. § (1) és (2) bekezdésében foglalt rendelkezések kivételével – e törvény rendelkezéseit kell

alkalmazni. Az elektronikus levélcímen való kapcsolattartás útján folytatott eljárásra a hivatalos iratok elektronikus kézbesítéséről és az elektronikus tértivevényről szóló törvény rendelkezései nem alkalmazhatók.”

6. melléklet a 2009. évi... törvényhez

Az Art. a 10. számú melléklet után a következő 11. számú melléklettel egészül ki:

„11. számú melléklet a 2003. évi XCII. törvényhez

A jövedelem-, nyereség- és vagyonadó, valamint a biztosítási díjakra kiszabott adó fogalma az egyes tagállamokban

I. Az e törvény 57. § (1) bekezdés *b*) pontjának és 60. § (1) bekezdés *b*) pontjának alkalmazásában a „jövedelem-, nyereség- és vagyonadó” kifejezés jelentése az Európai Közösség egyes tagállamaiban különösen a következő:

1. a Belga Királyság esetében: Impôt des personnes physiques/Personenbelasting, Impôt des sociétés/Vennootschapsbelasting, Impôt des personnes morales/Rechtspersonenbelasting Impôt des non-résidents/Belasting der niet-verblijfhouders;

2. a Bolgár Köztársaság esetében: данък върху доходите на физическите лица, корпоративен данък, данъци, удържани при източника, алтернативни данъци на корпоративния данък, окончателен годишен (патентен) данък;

3. Ciprus esetében: Φόρος Εισοδήματος, Έκτακτη Εισφορά για την Άμυνα της Δημοκρατίας, Φόρος Κεφαλαιουχικών Κερδών, Φόρος Ακίνητης Ιδιοκτησίας;

4. a Cseh Köztársaság esetében: Daně z příjmu, Daň z nemovitostí, Daň dědická, daň darovací a daň z převodu nemovitostí, Daň z přidané hodnoty, Spotřební daně;

5. a Dán Királyság esetében: Indkomstskat til staten, Selskabsskat, Den kommunale indkomstskat, Den amtskommunale indkomstskat, Folkepensionsbidragene, Sømændsskat Den særlige indkomstskat, Kirkeskat, Formueskat til staten, Bidrag til dagpengefonden;

6. az Egyesült Királyság esetében: Income tax, Corporation tax, Capital gains tax, Petroleum revenue tax, Development land tax;

7. az Észt Köztársaság esetében: Tulumaks, Sotsiaalmaks, Maamaks;

8. a Finn Köztársaság esetében: Valtion tuloverot/de statliga inkomstskatterna, Yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund, Kunnallisvero/kommunalskatten, Kirkollisvero/kyrkoskatten, Kansaneläkevakuutusmaksu/folkepensionsförsäkringspremien, Sairausvakuutusmaksu/sjukförsäkringspremien, Korkotulon lähdevero/källskatten på ränteinkomst, Rajoitetusti verovelvollisen lähdevero/källskatten för begränsat skattskyldig, Valtion varallisuusvero/den statliga förmögenhetsskatten, Kiinteistövero/fastighetsskatten;

9. a Francia Köztársaság esetében: Impôt sur le revenu, Impôt sur les sociétés, Taxe professionnelle, Taxe foncière sur les propriétés bâties, Taxe foncière sur les propriétés non bâties;

10. a Görög Köztársaság esetében: Φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων , Φόρος εισοδήματος φυμικών προσώπων, Φορος ακινήτου περιουσίας;

11. a Holland Királyság esetében: Inkomstenbelasting, Vennootschapsbelasting, Vermogensbelasting;

12. Írország esetében: Income tax, Corporation tax, Capital gains tax, Wealth tax;

13. a Lengyel Köztársaság esetében: Podatek dochodowy od osób prawnych, Podatek dochodowy od osób fizycznych, Podatek od czynności cywilnoprawnych;

14. a Lett Köztársaság esetében: Iedzīvotāju ienākuma nodoklis, Nekustamā īpašuma nodoklis, Uzņēmumu ienākuma nodoklis;

15. a Litván Köztársaság esetében: Gyventojų pajamų mokestis, Pelnų mokestis, Įmonių ir organizacijų nekilnojamojo turto mokestis, Žemės mokestis, Mokestis už valstybinius gamtos išteklius, Mokestis už aplinkos teršimą, Naftos ir dujų išteklių mokestis, Paveldimo turto mokestis;

16. a Luxemburgi Nagyhercegség esetében: Impôt sur le revenu des personnes physiques, Impôt sur le revenu des collectivités, Impôt commercial communal, Impôt sur la fortune, Impôt foncier;

17. a Máltai Köztársaság esetében: taxxa fuq l-income;

18. a Németországi Szövetségi Köztársaság esetében: Einkommensteuer, Körperschaftsteuer, Vermögensteuer, Gewerbesteuer, Grundsteuer;

19. az Olasz Köztársaság esetében: Imposta sul reddito delle persone fisiche, Imposta sul reddito delle persone giuridiche, Imposta locale sui redditi;

20. az Osztrák Köztársaság esetében: Einkommensteuer, Körperschaftsteuer, Grundsteuer Bodenwertabgabe, Abgabe von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben;

21. a Portugál Köztársaság esetében: Contribuição predial, Imposto sobre a indústria agrícola, Contribuição industrial, Imposto de capitais, Imposto profissional, Imposto complementar, Imposto de mais-valias, Imposto sobre o rendimento do petróleo, Os adicionais devidos sobre os impostos precedentes;

22. Románia esetében: impozitul pe venit, impozitul pe profit, impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți, impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, impozitul pe clădiri, impozitul pe teren;

23. a Spanyol Királyság esetében: Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas, Impuesto sobre Sociedades, Impuesto Extraordinario sobre el Patrimonio de las personas Físicas;

24. a Svéd Királyság esetében: Den statliga inkomstskatten, Sjömansskatten, Kupongskatten Den särskilda inkomstskatten för utomland bosatta, Den särskilda inkomstskatten för utomland bosatta artister m.ft., Den statliga fastighetsskatten, Den kommunala inkomstskatten, Förmögenhetsskatten;

25. a Szlovák Köztársaság esetében: daň z príjmov fyzických osôb, daň z príjmov právnických osôb, daň z dedičstva, daň z darovania, daň z prevodu a prechodu nehnuteľností, daň z nehnuteľností, daň z pridanej hodnoty, spotrebné dane;

26. a Szlovén Köztársaság esetében: Dohodnina Davki občanov, Davek od dobička pravnih oseb, Posebni davek na bilančno vsoto bank in hranilnic.

II. Az e törvény 57. § (1) bekezdés *d)* pontjában és a 60. § (1) bekezdés *d)* pontjában a „biztosítási díjakra kiszabott adó” kifejezés jelentése az Európai Közösség egyes tagállamaiban különösen a következő:

1. a Belga Királyság esetében: taxe annuelle sur les contrats d'assurance, jaarlijkse taks op de verzekeringcontracten;

2. a Bolgár Köztársaság esetében: -;

3. Ciprus esetében: -;

4. a Cseh Köztársaság esetében: -;

5. a Dán Királyság esetében: afgift af lystfartøjsforsikringer, afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer .v., stempelafgift af forsikringspræmier;

6. az Egyesült Királyság esetében: insurance premium tax (IPT);

7. az Észt Köztársaság esetében: -;

8. a Finn Köztársaság esetében: eräistä vakuutusmaksuista suorittava vero/skatt på vissa försäkringspremier, palosuojaelumaksu/brandskyddsavgift;

9. a Francia Köztársaság esetében: taxe sur les conventions d'assurances;

10. a Görög Köztársaság esetében: Φόρος κύκλου εργασιών (Φ.Κ.Ε), Τέλη Χαρτοσήμου;

11. a Holland Királyság esetében: assurantiebelasting;

12. Írország esetében: levy on insurance premiums;

13. a Lengyel Köztársaság esetében: -;

14. a Lett Köztársaság esetében: -;

15. a Litván Köztársaság esetében: -;

16. a Luxemburgi Nagyhercegség esetében: impôt sur les assurances, impôt dans l'intérêt du service d'incendie;

17. a Máltai Köztársaság esetében: taxxa fuq dokumenti u trasferimenti;

18. a Németországi Szövetségi Köztársaság esetében: Versicherungssteuer, Feuerschutzsteuer;

19. az Olasz Köztársaság esetében: imposte sulle assicurazioni private ed i contratti vitalizi di cui alla legge 1967.10.29. no 1216;

20. az Osztrák Köztársaság esetében: Versicherungssteuer, Feuerschutzsteuer;

21. a Portugál Köztársaság esetében: imposto de selo sobre os prémios de seguros;

22. Románia esetében: -;

23. a Spanyol Királyság esetében: impuesto sobre las primas de seguros;

24. a Svéd Királyság esetében: -;

25. a Szlovák Köztársaság esetében: -;

26. a Szlovén Köztársaság esetében: davek od prometa zavarovalnih poslov, požarna taksa.”